

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

Torsdag den 9. oktober 2003 kl. 16.00**Dagsorden:**

- 459/03 Valg af selvbudgettering eller statsgaranti i 2004
 - 460/03 Tekniske ændringsforslag til budgetforslaget for 2004
 - 367/03 2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag 2004
 - 466/03 Tillægsbevillinger til budget 2003 vedrørende FAU som følge af budgetforlig for 2004
-

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Der er til mødet i dag afbud fra Karin Nørgaard, der er syg. Jeg har derudover modtaget besked fra Klaus Bondam om, at han vil være ca. en halv time forsinket til dagens møde.

Så har Venstres Gruppe bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Karin Nørgaard. 1. stedfortræder for Venstre er indsuppleret i forsamlingen for tiden, 2. stedfortræder er Henrik Højstrøm, der har meldt forfald. Herefter er det Gyda Kongsted, der er rette stedfortræder, og betingelserne for indkaldelsen er opfyldt. Jeg har fået meddelt, at Gyda Kongsted først kan være til stede fra ca. kl. 16.45.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er indkaldelsen af Gyda Kongsted godkendt.

Så til dagsordenen. Vi skal som sagt andenbehandle kommunens budget for 2004, og der er udsendt en dagsorden med i alt 3 punkter. Sagen om kommunens budget består af 3 sager, der behandles under ét, men sættes til afstemning enkeltvis.

Herudover er der udsendt en tillægsdagsorden med ét punkt, nemlig den sag, der hedder 466/03, der har relation til budget 2004. Jeg vil foreslå, at denne sag behandles som sidste punkt på dagsordenen.

Jeg skal henlede opmærksomheden på den liste, der er udsendt, og som viser oversigten over den forventede afstemningsrækkefølge ved aftenens budgetafstemning. Såfremt der skulle være spørgsmål til dette, kan de i løbet af aftenen rettes til sekretariatet.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er den godkendt.

Så skal jeg herudover sige, at håndværkerne skal i efterårsferien og resten af året tilpasse skuffer og borde her i salen for at skabe plads til det nye afstemningssystem, som kommer. Derfor vil jeg bede forsamlingens medlemmer om at tømme skufferne, inden de går hjem i aften. Hvis der skulle være nogen, der har behov for poser, så kan de få det i sekretariatet eller hos betjentene. Hvis der er behov for flere poser, end der er omdelt, så kan man få det.

1) BR 459/03. Valg af selvbudgettering eller statsgaranti i 2004

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Indstilling om, **at** kommunen vælger statsgaranti for 2004, og kommunen budgetterer med de statsgaranterede skatte-, tilskuds- og udligningsbeløb i 2004, der allerede er indeholdt i BF 2004.

(Økonomiudvalget)

Sagerne BR 459/03, BR460/03 og BR 367/03 blev behandlet under ét.

2) BR 460/03. Tekniske ændringsforslag til budgetforslaget for 2004

Indstilling om, **at** de i indstillingen angivne tekniske ændringsforslag til budgetforslaget for 2004 tiltrædes (jf. også bilag 1), samt at de i indstillingen nævnte takstændringer tiltrædes (jf. også bilag 2 og 3).

(Økonomiudvalget)

Sagerne BR 459/03, BR460/03 og BR 367/03 blev behandlet under ét.

3) BR 367/03. 2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag 2004

2. behandling af Københavns Kommunes budgetforslag for 2004, samt budgetoverslag for 2005-2007.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er sådan, at vi i aften skal behandle kommunens budget for 2004, og så har vi besluttet i forbindelse med godkendelsen af dagsordenen, at vi behandler de 3 sager fra den ordinære dagsorden under ét, men der vil blive foretaget afstemning i hver sag for sig.

Jeg vil om et lille øjeblik holde min forelæggelsestale omkring budgettet. Herefter taler ordførerne. Øvrige talere kan frit tilmelde sig talerkøen og vil komme til i den rækkefølge, de trykker sig ind på tasterne.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der på pladserne er omdelt et notat om ændringerne i de tekniske ændringsforslag. Ændringerne vedrører primært, at Finansministeriet har ændret satsreguleringsprocenten. Det betyder, at der vil være en mindre ændring som følge af, at kommunen har modtaget den endelige beregning til HUR.

Ikke mere for så vidt angår det, heller ikke mere for så vidt angår dagsordenens punkt 2, der behandles sammen med punkt 1. Heller ikke mere, der vedrører punkt 3, ud over min tale.

I den forbindelse skal jeg sige, at det blev et hurtigt budgetforlig, vi opnåede ikke mange dage efter førstebehandlingen af budgettet for 2004 her i salen. Det blev et bredt forlig med mange partier involveret. Det blev et efter min opfattelse godt forlig for de parter, der har taget medansvar for vores husholdningsbudget for det kommende år. Der er selvfølgelig blevet givet og taget undervejs i forhandlingerne, og det er mit klare indtryk, at de partier, der er med, er tilfredse med resultatet.

For københavnerne, og det er jo sådan set dem, det hele handler om, så blev det et forlig, der på en række områder går ind og tager fat i en række af de problemer, der har været hårde nødder at knække i adskillige år, og som har givet københavnerne besvær i deres dagligdag.

Forliget og dermed budgetforslaget er blevet til på baggrund af en historisk ganske stærk kommunal økonomi. Det er også blevet til med en konjunkturedgang, stigende ledighed, vige skatteindtægter og øgede udgifter til overførsler i kikkerten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Det har været en balancegang at lave et budget, for på den ene side skal vi bruge den stærke økonomi, som vi har, til at rette op på de efterslæb på service og vedligeholdelse, som er bygget op gennem de vanskelige år, også gerne til nye, til strategiske investeringer. På den anden side skal vi være klar til at tage reb i sejlene, hvis de økonomiske grundvilkår ændrer sig.

Økonomiudvalgets nylige anbefaling af at vælge statsgaranti frem for selvbudgettering er en konsekvens af den forsigtighed, som ligger til grund for dette budget. Jeg synes, det er lykkedes på en meget, meget fornem vis at finde en balance. Jeg synes faktisk, det er lykkedes ganske flot. Vi har lagt en række tunge økonomiske investeringer ind i budgettet. Vi har for andet år i træk sat skatten ned, ikke meget, vil nogle sige, og det er da rigtigt, men hvor mange kommuner har været i stand til at gøre det samme og endda 2 år i træk og samtidig investere massivt på centrale serviceområder?

Børneplanen er den stærkeste enkeltfaktor i de kommende års budget. Planen var vedtaget inden budgetforhandlingerne af en række partier, og jeg ser frem til at drøfte planens videre realisering med de partier, som samlet set er bag planen.

Børneplanen og den massive investering, som der er tale om, på lidt over 2 mia. kr., vil sikre, at den pladsgaranti, som vi ikke har kunnet love byens befolkning og byens småbørnsforældre i for mange år, nu ganske hurtigt bliver en realitet.

Københavnske familier skal have tilbud om pasning, når de har behov for det, det er det, der er overskriften for børneplanen. Og ikke bare det: Vi vil også give valgmuligheder på pasningsområdet og sikre sammenhæng og udbygning på folkeskoleområdet. Samlet set er budskabet nu fra de partier, der står bag det her, at nu skal det lykkes.

Så får vi et nyt gymnasium i Ørestad, det er en langsigtet investering i fremtiden, en investering der afspejler, at flere familier med børn og unge bliver boende i København.

Mere end 200.000 københavnere får årligt behandling på sygehusene i Hovedstadens Sygehusfællesskab, og vi er alle sammen afhængige af, at der er et stærkt og kvalitetssikret niveau på vores hospitaler. Det er klart, og det tror jeg, de fleste er opmærksomme på, at HS' økonomi er under pres, dels fordi der i det hele taget er pres på sundhedssektoren, men også fordi staten aftrapper sit tilskud til det københavnske sygehusvæsen.

Vi tilføjer fra Københavns Kommunes side, og næste år tilføres der samlet set HS mere end 100 mio. kr. til at afbøde de konsekvenser, afbøde de økonomiske vanskeligheder, som afstedkommes af bl.a. nedtrapningen af tilskuddet fra staten. Vi sætter en række spændende og nye aktiviteter i gang på det folkesundhedsområde, som desværre er et ømt punkt i storbyen. Vi bevarer med budgetforliget og videreudvikler nogle af de aktiviteter, som var truet af mangel på finansiering, f.eks. Rygcentret. Samtidig får vi sat gang i arbejdet med nye sundhedscentre.

Et andet af de store fællesskaber, som vi er medlemmer af og har forpligtelser i forhold til, det er HUR, og det er jo helt paradoksalt, at vi i disse tider, hvor et velfungerende kollektivt trafiksystem er under udbygning, ikke mindst for at undgå at byen kvæles i trafik og miljøproblemer, må se store forringelser af dette områdes økonomi. Regeringen har simpelt hen fjernet sit tilskud til nedsættelse af taksterne i den kollektive trafik med store takststigninger til følge.

Det kan ikke gå an, og derfor har vi afsat penge for sammen med de andre parter i HUR-samarbejdet at afbøde nogle af de værste konsekvenser af takstforhøjelserne, særligt for pendlere og for pensionister. Det betyder, at de grupper, der i særlig grad er afhængige af den kol-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

lektive trafik, f.eks. de studerende, som bor langt fra deres uddannelsessted, nu undgår de værste takststigninger.

Vi har afsat midler til vedligehold i de nye boligområder, de boligområder, som nu tager form. Der er afsat midler til at aktivere byens borgere til at tage medansvar for byens renholdelse, og det skal ske, som det ligger i oplægget, ved en festlig rengøringsdag. Måske skulle vi gøre det i begyndelsen af maj måned for at koordinere det og samordne det med andre spændende ting, som kommer til at ske i hovedstaden på det tidspunkt. Forårsrengøring er ikke nogen dårlig idé, ved vi alle sammen, så det synes jeg kunne være en spændende måde at markere det på.

På fritidsområdet er der afsat ekstra midler bl.a. til sikring af Team Københavns finansiering, den er nu på plads, det er bl.a., at legepladser støttes, der sikres fremdrift i rengøring af idrætsanlæg, bl.a. ved renovering af idrætsanlæg, bl.a. ved gældssanering af Københavns Idrætsanlæg. Der skal sikres etablering af en ny svømmehal, et meget tiltrængt løft både for byens svømmere og for Valby, hvor der i disse år sker mange spændende ting også på idrætsområdet. Fælledbadet består, indtil vi får den nye svømmehal, og Bellahøjbadet bliver renoveret. Alt sammen spændende ting, der sker på idrætsområdet.

Medborgerhusene får et løft gennem den investeringspulje, der udgøres af vores indtægter, bl.a. på ejendomsområdet.

Kulturområdet får midler til at bevare bogbussen, til at fejre H.C. Andersens runde fødselsdag og til en række oplevelsesorienterede kulturbegivenheder, filmfestival og kulturhavn som eksempler. Og Kongens Nytorv ved vi alle sammen bliver renoveret i et samspil med private donorer, eller én privat donør.

Men det budget, som vi skal behandle nu, er ikke alene et økonomisk fordelingsbudget, det er også et budgetforlig, hvor vi forpligter os på en række strategiske områder. Vi forpligter os til at udvikle, til at effektivisere og skabe øget gennemsigtighed i den store virksomhed, som Københavns Kommune jo er.

I den budgettale, jeg holdt både i år og sidste år, så fastslog jeg, at vi skal være sikre på, at vores struktur, vores forvaltningsform ikke står i vejen, når det gælder om at løse opgaver mest hensigtsmæssigt og omkostningsbevidst.

Derfor er jeg meget tilfreds med, at der i årets budgettale står, at vi skal analysere vores ressourceforbrug og vores omkostninger, at der skal ske forandringer, hvis både vores måde at organisere på, og den skal være effektiv, og der skal ses kritisk på hensigtsmæssige opgavesnit, om det er en fornuftig måde at gøre det på, som vi gør det i dag, og om arbejdsfordelingen og arbejdsprocesser mellem forvaltninger og udvalg er på den rigtige måde.

Vi skal i gang med at oprette servicecentre, vi skal i gang med at etablere borgerrådgivningsfunktion, og de to funktioner skal bl.a. tage sig af de klager, som borgerne må have over deres sagsbehandling. Jeg har en klar fornemmelse af, at disse projekter vil blive en prøvesten på, om vores samarbejde mellem de 7 forvaltninger fungerer effektivt og godt nok internt og i forhold til borgerne.

Nu skal vi i dag vedtage budgettet for 2004, og inden vi forlader BR-salen, så vil vi have skabt grundlaget for de væsentligste rammer for aktiviteterne i 2004. Det betyder naturligvis, at vi skal i gang med at udmønte de økonomiske prioriteringer, de politiske, de organisatoriske hensigter, der er lagt ind i aftalekomplekset. Men det betyder også, at vi skal i gang med at tilrettelægge budgetforløbet for 2005.

Jeg vil gerne sige alle de partier, der har været med til indgåelsen af forliget, tak for en meget konstruktiv og god proces med et godt resultat for byen og for byens borgere. Nu skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

vi så i gang med efter vedtagelsen at føre planerne ud i livet, og det ser jeg frem til, og jeg ser ikke mindst frem til fortsættelsen af det samarbejde, som det budgetforlig, der er indgået, er udtryk for.

Karen Hækkerup (A): »Hvis nu du var en ludobrik, var du så slået hjem nu?« Sådan lyder en af de bedste replikker fra en af de største danske film nogen sinde. Selv om det ikke er 55-mands-ludo, vi spiller i salen, så er der alligevel mange, der opfatter virkemidlerne i politik som et spil. Ikke dermed sagt, at politik kan reduceres til blot at kunne betragtes som et spil, men hvis nu vi havde spillet ikke ludo, men Jeopardy, så havde reglerne været sådan, at når spillet er i gang, og opgaverne bliver for svære, så må man bruge sine livliner for ikke at ryge ud. Det gør vi her i byen hvert 4. år, og man kan ringe til en ven. For Socialdemokraterne ville det være svært at vælge, hvis vi kun måtte ringe til en, for andre partier herinde i salen ville det tydeligvis være lettere.

I Jeopardy, når alle livlinerne er brugt, og der stadig er svar, der skal gives, så hænger man på den, så har man kun sig selv, sin egen kapacitet at trække på, og så er der kun én måde, man kan komme frem til det rigtige svar, og det er ved at sætte sig ned og tænke sig rigtig godt og grundigt om, at fundere over, hvad der gik galt tidligere i spillet, og hvordan man kommer videre. Jeg tror, at det er her, Venstre er nået til.

Det budgetforlig, vi i aften cementerer, er et, vi er stolte af. Rækken af ting, vi har nået med forliget, er alenlang og understøtter det, Thor Pedersen tidligere på året har sagt om Københavns Kommune, og jeg citerer:

"At vi kombinerer økonomistyring med en række fremadrettede initiativer, som er til gavn for hovedstaden."

For københavnernes er det her budget et godt budget, det tager hånd om mange store og også mange mindre vigtige problemer og også nogle af de bittesmå udfordringer. Men alt i alt er listen over initiativer, vi iværksætter, lang, og alle resultatet af nogle utroligt frugtbare dialoger og samtaler.

Men hvis nu vi ikke havde spillet Jeopardy, men Matador, så ved alle godt, at den grund, der er sjovest at have, er Rådhuspladsen. Den er der meget prestige i, og det er her, der kan bygges fine, flotte og dyre hoteller. Men der er forskel på folk, og der er forskel på, hvorfor vi hver især higer netop efter at bebo spillets fornemste grund. Vi vil alle sammen gerne være på Rådhuspladsen, fordi vi vil noget.

I Socialdemokratiet vil vi gerne være med til at udvikle byen, vi vil udvikle byen til glæde for københavnernes, og det uanset om de er spæde, unge, ældre eller midt imellem, og uanset, om det, de mangler allermost, er en institutionsplads, en behandling på Rygcentret, voksenelevløn, et nyt gymnasium i Ørestaden, fleksjob, sundere kost, motion på recept, bedre kulturtilbud, miljø, idræt, ungdomsvejledning også til de lidt ældre unge eller hjælp til et dømt familiemedlem.

Vi bruger det, at vi har Rådhuspladsen, til at udvikle vores by i en socialt ansvarlig retning. Det forlig, vi skal vedtage i aften, overplaster derfor heller ikke Rådhuspladsen med hoteller, men byen med daginstitutioner og andre pasningstilbud til børn, pladser, Venstre fra denne talerstol så sent som den 11. juni i år i forbindelse med børneplanens vedtagelse kaldte for varm luft, fugle på taget, at love guld og grønne skove og at stikke blå i forældrenes øjne.

I debatten den 11. juni var det tydeligt, at der var langt imellem det, vi vil, og det, Venstre vil med børnepolitikken. Enhedslisten var noget tættere på, og vi er glade for, at vi qua vores menneskesyn deler opfattelse med Enhedslisten om vigtigheden af børneplanen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Men lige så stolte vi var over at kunne dele faderskabet til planen med Enhedslisten, lige så triste er vi over, at vi nu, når det rigtige hårde arbejde står for døren, lad os bare sige den del af processen, hvor det er en mor, der bliver til, og hvor faderens indsats i sammenligning blegner lidt, så står vi tilbage uden støtte fra Enhedslisten. Enhedslisten har meget moderne valgt et debarn og ønsket en delt forældremyndighed, men børnebidrag det har Enhedslisten dog ingen intentioner om at ville betale.

Vi er ærgerlige over bruddet, vi ville gerne fortsat have delt det fulde ansvar for børneplanen, men vi blev efterladt alene tilbage med regningen, og det selv om vi endda var enige om at bruge pengene, og vi rent faktisk brugte dem i fællesskab. Vi er blevet sat skak, kunne man sige, for nu at bruge termerne, men ikke skakmat.

For ud over os er der andre, der lader handling følge ord, og andre, De Konservative, indgår endda med oprejst pande i forliget, uagtet at vi andre medbringer et barn af tidligere forhold.

Tak for det og tak for jeres støtte til børneplanen og velkommen i forligskredsen. Med jeres tilstedeværelse er vores kreds blevet utrolig stor og favner bredt. Det er en glæde for os, at I i fællesskab med os og de øvrige forligspartier vil være med til at løfte ikke bare børneplanen, men hele kommunens budget. Der venter mange spændende forhandlinger forude, og vi ser frem til at gøre København til en endnu bedre by i det brede selskab, vi nu er.

Venstre derimod har spillet sine kort rigtig dårligt. På bedste strippokermanér er Venstre efterhånden blevet så nøgne, at der ikke er en enkelt klud mere at tage af, og så er der ikke flere at spille med. Så i den nærmeste fremtid så må den vist stå på kabale i Venstre.

Vi vil i alle tilfælde ikke spille det spil, som Venstre lægger op til, hvor børnefamilierne og de socialt udsatte grupper er de første, der bliver fuldstændig afklædte. Det er nemlig disse grupper, der var udsat til at skulle være de store tabere i Venstres finansieringsforslag for budget 2004, her mangler Venstre i sit budgetforslag 81 mio. kr. til familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen. Er der tale om en regnefejl, tja, jeg ved det ikke, eller vil Venstre bare budgettere med underskud i forvaltningerne. Eller er det bare de socialt dårligst stillede, der skal ribbes først?

Vi vil heller ikke bakke op om Venstres forslag om at spare på skoler og dagpasning, et forslag, der kan betyde, at der kommer færre pladser til københavnske børnefamilier. Vi tror heller ikke på Venstres hokuspokusregning om, at man kan trylle 100 mio. kr. frem ved at udlicitere 10 pct. af den rammebelagte drift.

Det budgetforlig, vi i aften vedtager, har fået mange ord med på vejen, også mange ord fra Søren Pind. Søren Pind, der har forsøgt at bilde københavnerne ind, at budgettet er et forringelsesbudget, uagtet at vi har en vækst i serviceudgifterne på 593 mio. kr. svarende til 2,5 pct.

Men læser man Venstres bud på et budget, så ser man alternativet til det, vi har fremlagt som det brede flertals forlig, og så er det jo ikke andet end rendyrket højrepolitik, hvor de svageste københavnere skal undgælde.

Heldigvis ser det sløjt ud med opbakningen til denne linje og tillad mig blot at citere Berlingske Tidende fra den 28. august:

"Blandt mange borgerlige på Københavns Rådhus hersker en åbenlys irritation over, hvad man kalder Søren Pinds skingre adfærd, senest demonstreret i Borgerrepræsentationen ved førstebehandlingen af budgettet, hvor Pinds tale i en vis udstrækning blev tolket som et ensidigt felttog mod Jens Kramer Mikkelsen og dermed som et valgmanifest i utide.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Et kampskrift, hvor selv politikere fra andre borgerlige partier efter sigende måtte lede med lup for at finde elementer, som legitimerede et seriøst ønske om V-deltagelse i politiske forhandlinger."

Venstre havde altså gjort sig sin stilling klar, men havde Enhedslisten også det, det ved jeg ikke, men partiet har, efter de forlod forhandlingerne ligesom Venstre haft travlt med at fremsætte overbud og med at skabe usikkerhed. Det er blevet mere og mere klart, hvad det var for en ven, Venstre valgte at ringe til.

Bl.a. er det i den seneste tid blevet hævdet, at budgetforliget for 2004 vil betyde, at klassekvotienterne i de københavnske gymnasier i skoleåret 04/05 vil blive hævet til 31 elever. Det er jo grove løjer at gå i pressen med sådanne udmeldinger, især når borgmester Per Brenggaard udmærket godt ved, at der ingen politisk beslutning er truffet om at hæve klassekvotienterne.

For at mane borgmesterens sortsyn i jorden har forligspartierne derfor fremsat et medlemsforslag i U&U, der præciserer, at forslagsstillerne ønsker at bevare klassekvotienten på 28 elever. Et medlemsforslag, der er langt mere vidtgående end den hensigtserklæring nr. 23, som Enhedslisten har fremsat, og som vi derfor stemmer imod.

En anden hensigtserklæring, jeg gerne vil et par ord med på vejen, er hensigtserklæring nr. 49, aflysning af høring om trafik- og miljøplanen. Vi stemmer imod at aflyse høringen, men vi vil godt allerede her bebude, at vi mener, at der overordnet er brug for, at vi kigger på, hvordan vi som forsamling bruger høringer. Vi forestillede os, at det kunne ske i Demokratiudvalget i forbindelse med, at vi ser på høringer i forslaget om nærdemokrati.

Vi har forstået på aftalepartierne, at der er enighed om, at spørgsmålet trænger til at blive drøftet, og det ser vi frem til.

Generelt med hensyn til hensigtserklæringerne, så stemmer vi ikke for alle dem, vi har sympati for. Dem, der er penge i, og som vil få budgettet til at skride, stemmer vi naturligvis imod.

Det samme gør vi ved de forslag, vi synes er for uambitiøse, eksempelvis Venstres forslag om kun at friholde 15 pct. af de almene boliger fra salg.

Vi stemmer også imod forslag, der er stillet, selv om de allerede er iværksat. Her tænker jeg på forslaget om den internationale strategi. Men jeg tænker også på Venstres profileringsforslag, hensigtserklæring nr. 30 om konsekvent integrationspolitik.

Det forlig, vi vedtager i aften, indeholder mere sukker og saftevand end vand og brød; det er vi faktisk rigtig godt tilfredse med.

Borgmester Søren Pind: Demokratiet har været til debat. Hvad er det for en størrelse, er det purt og rent, at et givent flertal finder sammen og gennemfører den skipperlabskovs, der følger de lukkede kompromiser, eller er demokratiet også samtale? Dette ikke kun at tale til hinanden, men også med hinanden. Det er et spørgsmål, man må stille sig selv som politiker i almindelighed og i forbindelse med de just overståede budgetforhandlinger i særdeleshed.

Man må vel også og i hvert fald jeg selv spørge, om man nu har mødt magten med tilstrækkelig ydmyghed. Overborgmesteren og jeg er af talrige kolleger, ikke mand til mand, men i offentligheden blevet præsenteret for udsagn om, at vi fører hanekamp, at vi ikke kerer os om byen, magten kort og godt er steget os til hovedet, og at vi ikke kan se ud over vor egen næsetip. Jeg synes, man skylder at lytte til en sådan kritik.

I første omfang forekommer den mig naturligvis urimelig, det forekommer urimeligt, at man kan klandre mig for at være skuffet og vred over, at vi ikke engang kan samtale om en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

løsning på byens problemer, at partier, der normalt insisterer på et samarbejdende folkestyre hen over midten, også deltager i kritikken af Venstre, selv om de objektive fakta er, at Venstres deltagelse i budgettet ikke blev fravalgt af os, men af Socialdemokraterne og overborgmesteren, at man så ensidigt har valgt, at demokrati er flertallets ret til at bestemme over mindretallet.

Det irriterer mig naturligvis, at nogle taler om en borgerlig og en liberal gruppe, Rådhuset som en modsætning. Det irriterer mig, at der skabes denne splid mellem parter, som burde føle et naturligt fællesskab for at gøre op med den enorme magtbrynde på dette rådhus.

Det irriterer mig, at nogle tror, man har gjort oppositionen og byen en tjeneste ved at indgå et forlig uden Venstre med en historisk presset overborgmester. Og den politiske ordfører for Socialdemokraterne har da også just med sin tale bevist, hvad Socialdemokraterne vil bruge denne splittelse til.

Men irritationen kan jo ikke bruges til noget, den kan i sidste ende kun vendes indad til eftertanke, er der noget, der kan gøres bedre, er der dele af Venstres adfærd, der kan ændres og dermed imødekomme kritik.

Når jeg spørger, så er det, fordi jeg undrer mig over, hvad jeg hører, nemlig at Venstre ikke ønsker at bidrage konstruktivt til samarbejdet. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, står de borgerligt liberale partier sammen, kan vi i fællesskab presse Socialdemokraterne til gode løsninger for byen, splittes vi er der kun én vinder. Det var en invitation til samarbejde, og jeg tror vist godt, man kan sige, at den invitation ikke blev brugt.

Jeg har i al den tid, jeg har været parlamentarisk leder for Venstre ønsket og troet på værdien af samarbejdet. At sætte sig hen i en krog og surmule er ikke værdigt, eller hvad borgerne forventer af os.

Men hvad gør man, når byens største parti lukker af for den demokratiske samtale, og et flertal i denne forsamling accepterer fremgangsmåden. Realiteten er vel egentlig den, at man står magtesløs, og at den eneste appelinstans, der eksisterer i denne sammenhæng, bliver borgerne, de borgere, der forventer mere af os end plat mobning, gennemskuelig smålighed og ussel strategi.

Jeg må derfor gentage mit spørgsmål fra førstebehandlingen, hvordan går det egentlig med det samarbejde folkestyre på Rådhuset. Svaret er, at det går dårligt, at de eller den, der burde kunne skabe et fællesskab om at bringe denne by fremad, ikke evner det, at der er splid, at der er spektakel, og at det må kunne gøres bedre, og det kan kun gøres ved fælles hjælp.

Jeg er i sagens natur enig i mine kollegers kritik af overborgmesterens manglende demokratiske indstilling. Jeg har også sværere ved at acceptere, at jeg skulle være så skyldig som han i den såkaldte hanekamp. Men realiteten er jo, at det kan man aldrig selv objektivt bedømme.

Lad mig derfor fastslå følgende, som politisk leder af Borgerrepræsentationens næststørste parti, som det førstevalgte medlem af denne forsamling og som leder af den til enhver tid eksisterende opposition, og den kan jo så være stor eller lille vil jeg sige, kritikken har gjort indtryk på mig. Venstre vil med alle kræfter søge at bidrage til løsningen af denne bys problemer og udfordringer, og vi vil gøre det konstruktivt. Kun sådan kan vi og jeg besvare den fremførte kritik.

Men der er ting, jeg hverken kan eller vil, også ting der vil gøre ondt, jeg tænker på diskussionen om integrationen. Jeg ved f.eks. godt, at mine gode venner ellers i CD ikke vil acceptere en diskussion om, at under 10 pct. af befolkningen i København repræsenterer 49 pct. af alle de kriminelle sigtelser ved Københavns Politi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Jeg ved godt, at nogle tager det ilde op, at Venstre rejser det uholdbare i, at mere end hver anden indvandrer står uden for arbejdsmarkedet, eller at realiteten er, at denne kommunes integrationsindsats har spillet aldeles fallit, at man har syltet indvandrere ind i kynisk kærlighed og glemt de indvandrere, der kan og vil og har et ønske om at bidrage aktivt og positivt til det nye land.

Lad mig sige det rent ud, jeg tror, man gør netop denne gruppe en bjørnetjeneste ved at fortie og ikke vove debatten. Venstre vil ikke tie i denne sag, uagtet om det skulle betyde, at et flertal måtte mene, vi havde uret.

Vi ved jo, at der i denne stund er et flertal for, at København skal være en multikulturel storby, hvor jeg accepterer, at den er multietnisk. Jeg er lodret uenig i denne politik, der vil sidestille alle kulturer, gøre alt lige godt og dermed ophæve rigtigt og forkert. Venstre og jeg hverken kan eller vil under nogen omstændigheder medvirke til det svigt, der sker af store indvandrergrupperinger og resten af københavnere.

Så meget om Rådhuset og så meget om, hvordan Venstre har set på selve processen i forbindelse med forliget.

Hvad så med den indholdsmæssige del? Vel, budgettet bærer for Venstre at se præg af, at kassen er tømt, at pengene er fosset ud af kommunekassen i et tempo, der må gøre Poul Nyrup og Mogens Lykketoft grønne af misundelse. Som overborgmesteren med overbevisning gang på gang fastslår, så kan han altid bruge flere penge end mig. Jeg havde nu ikke troet, han ville gå til disse ekstremer for at bevise det.

2 mia. valgte man at bruge på børneplanen. Resultatet var, at budgettet var udsultet, og man måtte strække sig vidt for overhovedet at få det til at hele, det hele til at hænge sammen. Hvad er resultatet så, store nedskæringer på hospitalerne, hvor man ikke engang tør vise, hvor disse besparelser skal udmøntes, og hvor Enhedslisten jo klart har haft en pointe i at pege på det uanstændige i den fremgangsmåde. Dette velfærdssamfundets kerneydelse bliver nu yderligere forringet.

En mere beskidt by, hvor man helt enestående anmoder en enkelt forvaltning om at spare 7 pct. på sit driftsbudget, for BR et sølle beløb på 20 mio. kr., men for Vej & Park katastrofalt. Byen bliver mere snusket og snavset som følge af forliget. En by, hvor man ikke engang kan finde endnu mere sølle 7½ mio. kr., så vi kan sikre et rent miljø ved hjælp af partikelfiltre, en by, der bliver dyrere for børnefamilierne, en by, hvor vi ulovligt udbetaler store summer i kontanthjælp særlig på integrationsområdet til tusinder og atter tusinder, der ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. En by, hvis retning vi ikke kender, hvor kursen er uklar, og hvor samtalen er bragt til ophør. En by, der i realiteten bæres oppe af sine borgere, men tynges ned af sit bystyres manglende mål og med.

I Venstre mener vi, at disse forhold skal påpeges, de skal drøftes, og vil et flertal ikke drøfte disse problemer med os, så er der faktisk ikke noget at gøre ved det. Disse ting vil vi ikke tie om.

Men vi vil derimod gerne stille os til rådighed for at løse dem, vi vil gerne bære ansvarets byrde, men vil man ikke løse problemerne, må man også tåle en debat. Man kan jo spørge sig selv, om byen er blevet bedre af dette forlig, der er enkelte lyspunkter selvsagt, og der er også mange gode folk med i det.

Men hvad har prisen været, prisen har været, at byens infrastruktur forvitrer og tilsnuskes, prisen har været, at den demokratiske samtale er ophørt. Prisen har været offentlig splittelse i det fællesskab, der i virkeligheden vil et bedre København, og som sagt, vi har hørt, hvad Socialdemokraterne vil bruge denne splittelse til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

Det er en høj pris, og det er en pris, der kræver, at vi prøver at bøje os mod hinanden og i fællesskab prøver at finde løsninger. Venstre vil gerne være med til at finde disse løsninger, og som en gestus og som et bevis på, at vi ikke er modstandere af alt, hvad der foregår i denne by, men tværtimod blot tror på, at meget kan gøres bedre, agter vi som hovedregel at undlade at stemme imod forslagene stillet af forligspartierne.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Det var i sandelighed den forsmåede bejler, der fortsætter den skingre tale, mens han hyklerisk påstår, han gerne vil samtalen. Det var jo noget, som Søren Pind mange gange fik spurgt om, hvor var det samarbejdende folkestyre henne, gik det godt med det? Jeg vil da sige rigtig godt, der har da været en del samtale til de budgetforhandlinger, der har været, og de har immervæk foregået mellem så forskellige partier som CD, SF, Konservative, Socialdemokratiet og De Radikale, så der har været et stort spænd.

Nu har der jo været meget schwung over billedsproget i de første taler her, og Karen Hækkerup kaldte det sukker og saftvand, og det for Søren Pind var skipperlobescowes. Jeg vil hellere sige, det har været sådan rigtig god fælles frokost, hvor hver har bidraget, og resultatet er blevet rigtig godt. Demokrati er jo retten til at vælge, og man kan jo ikke bare bilde vælgerne ind, at vi helst skal være enige om det hele, fordi det er ligegyldigt.

Det gik hurtigt det her budget, det var et hurtigt forlig. Det tror jeg, det var, fordi det var indlysende for de partier, der medvirkede, hvilke opgaver det var, der skulle løses, og i hvilken rækkefølge de skulle prioriteres. Opgaverne var simpelt hen så store, så der for os ikke var nogen tvivl om, hvor der skulle sættes ind.

Der var et underskud i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, som skulle løses, så man kunne fortsætte det gode arbejde, man er i gang med til gavn for truede børn og familier.

Så havde vi en børneplan. Vi var enige om, efter år efter år at have skrevet i diverse tekster til diverse forlig, at nu skulle børnepasningsgarantien, nu skulle pladsgarantien sikres, at det endelig blev til noget. Det er der blevet skrevet rigtig mange gange om, bl.a. i 1999, hvor Søren Pind jo var med. Der havde man bare vanskeligt ved at finde grundene, det stod der i teksten, så man regnede ikke med, at det kunne gå i opfyldelse. Det har sjovt nok med en god indsats nu ikke vist så vanskeligt igen, så måske var der bare viljen til forskel.

Vi var kede af, at Enhedslisten valgte at gå, ikke så meget fordi vi kunne have ønsket os et bedre forlig, for vi er meget godt tilfredse med det, der er, men fordi vi godt kunne have tænkt os en samarbejdende venstrefløj, det samarbejde, vi har haft glæde af, og vi ville gerne have haft Enhedslisten i de forhandlinger, som der kommer, når tingene skal udmøntes. Vi ærgrer os over, at Enhedslisten valgte at gå.

Samtidig må vi jo anerkende Enhedslistens behov for protest, vi håber så bare, at den vil blive en lille smule mere velkvalificeret end det, der har vist sig på gymnasieområdet, lidt mere substans tak.

Men for at blive lidt i Karen Hækkerups spil så kan man sige, at vi mente, det var hasard, hvis vi gik fra forhandlingerne, vi ville ikke kaste Socialdemokratiet i armene på højrefløj, vi ville ikke risikere, at det skulle være de fingeraftryk, der kom på børneplanen.

Det er rigtigt, at De Konservative er kommet med. Men så må jeg sige for at citere Louise Frevert fra noget, jeg læste i Skole & Samfunds blad, at hun havde svært ved at genkende De Konservative, der er i Borgerrepræsentationen, fra De Konservative, der er i Folketinget. Det vil vi gerne give hende ret i, men fra vores side er det ment som en kompliment..

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Vi er dog også ganske sikre på, at hvis De Konservative fik magt, som de har agt, så ville det nok se lidt anderledes ud med børneplanen, og derfor så er vi glade for, at vi er med til at sikre det.

Der er en række gode tiltag ud over børneplanen og ud over det omkring Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, som vi vil fremhæve. Vi er især glade for, at det lykkedes at bevare Sjællandsgades Bad, at vi får startet op på at få lavet en demenspolitik for de ældre, at vi sikrer voksenelevløn på SOSU-uddannelserne, fleksjob på daghøjskoler og Rygcentret.

Derudover er vi glade for, at den grundige rengøring bliver bevaret. Det var noget, der var en del debat om, vi mener, det er vigtigt med et stabilt serviceniveau, at vi ikke hele tiden i forhold til københavnernes ligger og cykler op og ned med, hvad vi tilbyder. Det kan man ikke være bekendt.

Derudover så er vi også rigtig glade for den legepladspulje, som vi har haft i nogle år nu, som bliver brugt på skoler og fritidshjem, og som bliver brugt, en del af samtænkningen er bevaret, dog i en beskåret form.

Sidste, men ikke mindst i denne forbindelse så vil vi holde fast i, at vi gør et stykke arbejde for at finde en grund, så vi kan få udskrevet en arkitektkonkurrence, så vi kan få et nyt hovedbibliotek her i byen.

Men alt i alt så ser vi meget frem til den kommende udmøntning af dette budget, vi tror, det bliver rigtig godt, vi tror, vi har samlet en gruppe, som kan få noget godt og kreativt ud af det. Vi håber så sandelig, at Enhedslisten i kraft af deres medejerskab af børneplanen ikke vil glide for langt væk.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil ikke tale så langt i dag, det ved jeg også, Klaus Bondam har lovet, gruppeformændene ikke skal gøre. Jeg vil henvise til mine 2 budgettaler i august, hvor jeg tydeligt redegjorde for, hvad Det Radikale Venstre ville med dette budget, og det vil jeg så ikke stå og gentage i dag.

Når Det Radikale Venstres indflydelse på Københavns Kommunes budget for 2004 skal beskrives, så synes jeg, det er værd at fremhæve, at vi har arbejdet for sager på alle de områder, der er vigtige for os. Vi er meget tilfredse med, at vi på, og jeg vil næsten for ikke at prale for meget, så vil jeg alligevel sige, at vi på stort set samtlige punkter også har fået efterkommet vigtige radikale ønsker. Det er det, der så afspejler sig i det budget, vi skal vedtage i dag.

Vi er også rigtig glade for, at forliget rækker hen over midten. Jeg vil starte med at nævne det område, som jeg er tættest på i dagligdagen, og det er sundhedsområdet. Målet er jo at få mere sundhed for pengene, og derfor er det meget tilfredsstillende, at HS nu skal finde økonomiske forbedringer gennem strukturelle forandringer både internt mellem hospitalerne og i arbejdsdelingen med primærsektoren.

Det nye tilbud til københavnernes er sundhedshuse, og jeg skal hilse og sige, det er der kæmpeinteresse for. Jeg har allerede været ude og tale om det i flere sammenhænge bl.a. i Dansk Sygeplejeråd forleden aften, hvor der var mødt rigtig mange sygeplejersker op, og de vil i hvert fald gerne bære denne sag igennem, og det vil resten af sundhedskartellet også. Så det er noget perspektiv i.

Den Radikale Gruppe er også meget glad for, at der afsættes midler til bedre og målrettede tilbud til demente, det har vi også haft brug for i mange år, det ved jeg også, det ikke bare er Det Radikale Venstre, der har båret denne sag igennem, det er hele Borgerrepræsentationen, og det skal I alle sammen have rigtig mange tak for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Så synes jeg også, det er spændende, at praksis lægerne nu får mulighed for at udskrive recept på motion og diætvejledning, fordi det er et stort problem både på landsplan, men også i København, at vi har flere og flere, der bliver overvægtige, og det har jo nogle kæmpe sundhedsudgifter i den anden til følge, hvis vi ikke får sat ind forebyggende eller i hvert fald får forhindret, at de helt store skader sker.

Så er det også meget rart, godt og tilfredsstillende, at vi nu får mulighed for at gøre en indsats over for hele det store problem, der hedder underernærede ældre. Der havde jeg jo gerne set, at det havde været lidt større økonomisk indsprøjtning, vi havde fået til at gøre noget ved dette punkt. Der havde jeg også gerne ofret den der times rengøring, som blev en del af budgetforliget, til fordel for de underernærede ældre. Men jeg håber, vi til næste år kan blive enige om, at der skal yderligere penge til dette område, fordi vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at vi ikke kan gøre en mere målrettet indsats med de midler, vi har i dag.

Så er jeg også glad for, at Rygcentret undgår besparelser og kan bevare sin status. Det er ikke hermed sagt, at det på længere sigt er sådan, at Rygcentret skal fortsætte under den samme finansieringsform som i dag, det vil der blive arbejdet med, og Rygcentret har selv fremsat nogle gode ideer til, hvordan de mener, at de burde finansieres og måske ad den vej også får mere dynamik ind i dagligdagen. Det skal jeg nok på et tidspunkt fremlægge for budgetpartierne.

På kulturområdet er det meget glædeligt, at H.C. Andersen-året markeres i København, og det er i høj grad på radikalt initiativ. Jeg vil da så fremhæve Klaus Bondams indsats i den sammenhæng.

Det er også fint, at der fortsat skal satses på at etablere og tiltrække større oplevelsesorienterede kunst- og kulturbegivenheder til hovedstaden.

Også på andre områder har Det Radikale Venstre opnået gode resultater, vi er lige så tilfredse som alle de andre partier over, at der er mindre takststigninger i HUR end det, der var lagt op til.

Vi er også meget glade for, at der fortsat er afsat midler til vedligeholdelse af bygninger og veje, at der kommer nogle initiativer omkring renholdelse af byen, og også at der er forskellige initiativer vedrørende en bedre integrationsindsats.

Ud over nye initiativer har Det Radikale Venstre lagt vægt på, at københavnernes får mere for deres skattekrone, og det er lykkedes for Det Radikale Venstre at få de såkaldte 6-by-nøgletal til at være nøglen til besparelser i fremtiden. Målet er, i hvert fald for Det Radikale Venstre, at København ikke skal være dyrere end andre byer, vi normalt sammenligner os med, medmindre det er noget, vi politisk har bestemt, vi skal være, fordi vi ønsker her at være bedre.

Derfor sætter budgetaftalen afgørende fokus på, at der gennemføres varige besparelser i kommunens forvaltninger, herunder at der gennemføres grundlæggende strukturelle forandringer.

Hertil kommer, at vi også har fastholdt, at vi årligt skal have et omstillingsbidrag på minimum 200 mio. kr., og det er jo alt sammen, fordi vi ønsker, at der stadig væk bliver mulighed for konsolidering, vækst og udvikling i København.

Så alt i alt er det ikke så ringe endda, det er vi ganske enige med de øvrige forligspartier i.

Med hensyn til måden, vi vil stemme på i det følgende, så er det sådan, at vi selvfølgelig stemmer for alt det, hvor der står B, og vi er også enige om, at vi vil ikke stemme for forslag, som der allerede arbejdes på rundt omkring. Så selv om der også er radikale sympatier for andre forslag, så vil det være af den grund, at man ikke vil se vores fingre på knappen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Mikkel Warming (Ø): Et skridt til højre, det er resultatet af budgettet for 2004 i København, nedskæringer. Foringelser på helt centrale områder er den virkelighed, københavnere får i 2004.

Enhedslisten gik ind i budgetforhandlingerne med det formål at skabe et socialt afbalanceret budget. Det var ikke muligt, og derfor er vi ikke med i nogen aftale eller forlig, som det har udviklet sig til, siden aftalen blev indgået. Det kan vel i virkeligheden ikke siges klarere, end Centrum-Demokraternes Ben Haddou har gjort det i JP København. Jeg citerer:

"Forhandlingerne blev så stærkt præget i borgerlig retning, at Enhedslisten blev koblet af, og der åbnedes for konservativ deltagelse."

En præcis og dækkende beskrivelse. Så fortsætter Ben Haddou:

"Dermed skabtes grundlaget for et ægte borgerligt alternativ til den socialdemokratiske ledelse i København."

Det kan man så diskutere, men det viser noget om, hvem det så er, Socialdemokratiet og SF har valgt, valgt at lave aftale med, og det viser eller illustrerer måske vores forundring over den lethed, hvormed Socialdemokratiet og SF valsede til højre i forbindelse med budgettet.

Der er stramme rammer for økonomien, fordi Københavns Kommunes økonomi ikke har det så godt længere, som den har haft det. Vi ser, hvordan arbejdsløsheden stiger igen, vi ser, hvordan den stiger blandt akademikere, nyuddannede ikke mindst, som typisk er i København. Vi ser, hvordan bygningsarbejderne, andre håndens arbejdere har en eksplosivt stigende ledighed.

Det har en direkte indvirkning på kommunens økonomi også i form af de faldende skatteindtægter, vi nu må konstatere i kommunen.

En måde at vurdere økonomien på, hvordan udvikler den sig, det er den vurdering af selvbudgetteringen, hvad det vil ende med, som kommer hvert år fra økonomiforvaltningen. Jeg vil sige det på den måde, at det forventede underskud ved at selvbudgettere for 2004 næsten stiger, hver gang man laver en ny forvaltning. Jeg ved godt, der er lidt rokade her til allersidst, men alligevel, det stiger næsten for hver gang, ligesom det forventede underskud for selvbudgetteringen for 2003 stiger, hver gang man laver en vurdering. Det er faresignaler, som man er nødt til at lytte til.

For os er det så vigtigt, at når man har de strenge rammer, som ikke mindst regeringen lægger ned over vores økonomi, at man så tør bryde rammen, for hvad er ellers formålet med at sidde her, hvis ikke man prøver at tænke anderledes, vælge andre veje, bryde rammerne.

Vi mener, at København må stå for noget andet end regeringens økonomiske politik, at København skal stille sig i spidsen, føre en ekspansiv politik for at sætte gang også i den københavnske økonomi. Vi mener, at det er nødvendigt, at en rød hovedstad viser andre veje. Men det kræver selvfølgelig politisk vilje, rygrad og mod har jeg skrevet, til at turde gå andre veje ende slagne. Der må vi konstatere med dyb beklagelse, at det havde S og SF ikke i denne omgang.

Budgetforliget er på mange punkter et nedskæringsbudget. At spare en kvart mia. kr. på de københavnske og frederiksbergske hospitaler, vil det forbedre eller forringe kvaliteten, når man tager fat i det sidste, man har taget, vedligeholdelsen, meget stor nedskæring. Psykiatrien, ingen forbedringer der, som man ellers havde lagt op til. Vil det forbedre, vil det forringe kvaliteten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Det er ikke, fordi jeg vil bruge meget tid på det, fordi den debat har vi sådan set haft i forbindelse med budgettets vedtagelse. Men det er klart, voldsomme nedskæringer vil give dårligere kvalitet.

Voldsomme takststigninger for forældre til børn i daginstitutionerne, 5 pct. på vuggestuerne, det kan mærkes, skulle jeg hilse og sige fra småbørnsforældre, som ved gud ikke alle sammen har lige mange penge.

SF har udnævnt sig selv til børnenes parti i hvert fald i Folketinget. Når man ser på SF's folketingsgruppe, så er det måske snarere bedsteforældrenes parti, det skal jeg ikke kunne sige.

Men hvorfor stiger forældrebetalingen så i København, når det er børnenes parti, der har sat store solide fingeraftryk på det, som Bo Asmus Kjeldgaard skriver det.

Socialdemokratiet ved deres formand, Mogens Lykketoft, har sammen med BUPL lanceret et forslag om max. 1.000 kr. om måneden for en daginstitutionsplads - enig, et godt stærkt skridt på vejen til de gratis daginstitutioner, vi vel alle sammen, os der kalder os venstrefløj, går ind for. Hvorfor skal taksterne så stige i København, hvorfor skal de københavnske forældre betale endnu mere, end de gør i dag, når man nu har den politik i Folketinget.

Det værste er altså, at nogle gange så hører man ude i byen, i læserbreve, andre steder, SF'ere og socialdemokrater tale om, at taksterne stiger for at finansiere børneplanen, og det er jo ikke rigtigt. Det handler, for at springe en masse mellemregninger over, selvfølgelig om at inddæmme underskuddet i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, som vi er enige i skal inddæmme. Vi synes bare, det er en rigtig, rigtig, rigtig dårlig måde, man gør det på.

Enhedslisten står stadig bag børneplanen. For at sige det på en anden måde til Karen Hækkerup, så kan det godt være, at Karen Hækkerup mener, der er tale om delebarn her, vi har altså indanket den skilsmisse til statsamtet, vi anerkender den ikke. Men vi glæder os da over, at vi stadig har fælles forældremyndighed i forhold til den. Det kan være, der er brug for noget mægling på det punkt.

Fordi det man jo skal tænke på det er, at finansieringen bag børneplanen kom jo på plads, da aftalen blev indgået, det blev lagt ind i det basisbudget, der blev præsenteret ved førstebehandling her. Den udmøntning, der så ligger i dag i form af en række ændringsforslag fra forligskredsen, har jeg i hvert fald fået at vide mange gange, er tekniske ændringsforslag, der teknisk udmønter det.

Men alligevel så undrer vi os, os der er en del af aftalen omkring børneplanen, vi undrer os, når man nu udmønter den, hvorfor har man så ikke spurgt os, om vi ville være med, hvorfor har man ikke skrevet os på. Det er da en mærkelig måde at behandle sine aftalepartnere på, når vi nu er, vedstår, anerkender og bakker op omkring børneplanen, at man så på den måde lige laver det med nogle andre. Det undrer os, og det vil vi egentlig gerne have en forklaring på.

Vi stemmer selvfølgelig for alle de ændringsforslag, tekniske har vi fået at vide, de er, der flytter rundt på nogle af de penge, som var lagt ind i budgettet.

Budgetforliget giver flere huller på cykelstierne, flere huller i vejene, flere huller på fortovene. Det er dårligere rengøring i byen, dårlige vedligeholdelse af vejene, dårligere vedligeholdelse af parkerne.

Det er lidt absurd, når overborgmesteren her for ikke så længe siden stillede sig op og sagde, der gives penge til vedligeholdelse af de nye byområder. Jo tak, Ørestaden, som kommunens bygge- og teknikforvaltning overtager ansvaret for næste år, koster 15-16 mio. kr. i drift om året, der er givet 7. Det er halvdelen af, hvad der var nødvendigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Der er andre nye driftsområder, som kommer ind nu, som der heller ikke er givet penge til, og det betyder en samlet besparelse på over 20 mio. kr. på veje og parker. Men når der nu ikke gøres så meget rent, så får vi til gengæld en rengøringsdag i stedet for. Det er jo herligt, det er vi meget glade for.

Det er altså symbolpolitik, når det er værst, man skærer i kerneydelsen, man skærer på driften, og så laver man et stort show. Det hører altså ingen steder hjemme, hvis man forsøger at holde sig en lille bitte smule sagligt til de problemer, vi har med vedligeholdelsen af byens offentlige rum.

Så må jeg altså gøre opmærksom på, at dårligere vejvedligeholdelse, som er resultatet af budgetforliget, betyder mindre sikre veje, risikoen for uheld for bilister og ikke mindst for cyklister, stiger altså voldsomt, når vejene forfalder, og det gør de med denne aftale, det forlig, der er indgået.

Det betyder, at der ikke er penge til at lave de miljøzoner, vi ellers er så enige om, der er ikke penge til at lave bilfri dage næste år. Nu kan man så sige, at det show, der var i år, det ved jeg så snart ikke rigtigt, hvad man skal sige til, men det er altså et problem, at der ikke er de penge sat af til at lave de ting, vi faktisk har vedtaget her i Borgerrepræsentationen. Det betyder, at man risikerer, hvis ikke man meget hurtigt retter op på de nedskæringer, der er på Vej & Park-området, at sætte gang i et accelererende forfald af byens offentlige rum. Og så bliver det endnu dyrere at rette op, når man en dag igen er ovenpå og igen vil prioritere det. Fordi det har jo været det kodeord, jeg ligesom har hørt, når man har lyttet sig til, hvorfor just dette område skulle have den behandling, det fik, det var, det er ikke prioriteret.

Ja, det lyder jo meget fornemt, stå dog ved, hvad I gør, I laver jo nedskæringer, stå dog ved, hvad I gør i stedet for at bruge de her lidt mystiske kodeord, mystiske ord om nedprioriteringer. Ja tak, det er nedskæringer, det er forringelser, det er, hvad det er.

Et andet problem er, at mulighederne for, at København selvstændigt kan gå i krig med byfornyelsen af vores by, formindskes voldsomt for ikke at sige fjernes med den her budgetaftale, det her budgetforlig, der ligger.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, det snakkede SF bl.a. om ved førstebehandlingen, at regeringen har nogle ret voldsomme planer om ændringer og om nedskæringer i byfornyelsen, planer, som ud over at fjerne enhver form for lejerindflydelse, samtidig vil skære drastisk i de midler, der måtte være til rådighed for at lave noget som helst. Planer, som er så hemmelige, at de endnu ikke er kommet til høring mig bekendt nogen steder som lovforslag, men ikke desto mindre skal være forhandlet af, inden finansloven er overstået om 3-4 uger.

Så her var det, og det er den hensigtserklæring, vi har lavet i den sammenhæng, at vi foreslog og foreslår, at man går ind og overvejer, om de uforbrugte midler på byfornyelsen, der faktisk er i byen, om de kunne bruges til at modvirke den slagtning af byfornyelsen, regeringen lægger op til, kunne bruges til at investere i byens boliger, i byens offentlige rum omkring boligerne, i at løfte kvarterer.

Der må jeg så sige, at der laver det ændringsforslag, der er omkring det fra forligskredsen, ødelægger i meget høj grad den mulighed desværre. Jeg er så ked af det på det punkt, fordi jeg synes det er usagligt. Én ting er, at man tager pengene næste år, et par og tyve millioner, om jeg så må sige, det er ikke så meget, det kunne måske osv. Problemet er de kommende år.

Det saglige ville være at sige, vi ser, hvad regeringen kommer frem til, vi ser, hvad regeringen vil eller måske snarere ikke vil med byfornyelsen. På den baggrund, på baggrund af en formodet desværre ændret lovgivning, så kigger vi på, hvad kan vi gøre ved det, er det muligt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

for os i København at lave en anden mere demokratisk alternativ byfornyelsesstrategi og så beslutte, hvad der skulle ske med de uforbrugte midler.

Jeg tror ikke, at de alle sammen ville være endt i byfornyelse, langt fra, men det havde givet mulighed for at kunne noget andet og ville noget andet og modvirke regeringens nedskæringer og investere, fordi byfornyelse er som en række andre ting, vi laver, faktisk også en investering i byens fremtid.

I den forbindelse er der et område, hvor det næsten er til at græde over det, der sker i øjeblikket, og det handler selvfølgelig om grønne gårde, gårdsaneringerne. Det er et område, hvor man med en ganske lille indsats har gjort rigtig meget godt i mange, mange år, haft store resultater i form af forbedret livskvalitet for de mange beboere, gud ske tak og lov, som har fået gårdsaneringer, fået lavet gårdanlæg, og hvor vi tror, vi ved det ikke, har en fornemmelse af, at der måske også er kommet en større fælles ansvarlighed hos beboerne, måske oven i købet affødt nogle sideinvesteringer, private investeringer i boligerne, i karreerne.

Det ser ud til, at det kontante problem, der ligger i, at rammen er skåret voldsomt, måske løses for 2003's vedkommende, men muligheden for at gøre det i fremtiden, fjernes, hvis man i fremtiden bruger alle de uforbrugte byfornyelsesmidler og sender dem over i driften. Det synes jeg er dybt trist, for det er rimelig få penge, det handler om for at opretholde en indsats, der med små midler, små investeringer, har givet stor livskvalitet rundt omkring i byen, har skabt nogle af de rimeligt gode friarealer, der trods alt er inde i gårdene, inde i karreerne, og som også har været med til, at det har været til at holde ud at være her for små børn.

Derfor synes jeg oprigtigt talt, at man skulle vente med at tage alle pengene, til man kender fremtidens betingelser for byfornyelsen.

Gymnasierne er blevet nævnt her fra talerstolen. Jeg vil nu sige, at bortset fra det nye gymnasium, der blev vedtaget sidste år, skal vi lige huske, sat gang i, der besluttede man at reservere pengene i år, så blev gymnasierne faktisk glemt i år. Prognoserne viste, at der manglede plads til 5 klasser, det gør der for så vidt stadig væk, mangler plads til 5 gymnasieklasser næste år. Hvis ikke der er penge til at udbygge skolerne, så der er plads til de 5 klasser, jamen så må man jo sprede dem over de 43 eksisterende andre. Det er i hvert fald en risiko, og det kunne betyde ganske store klassekvotienter.

Eleverne gik i aktion, massive, flotte protester mod de forringelser, der truede i København, mod de forringelser, der om ikke særlig længe bliver vedtaget i Københavns Amt. Eleverne vandt, de fik et løfte, som jeg ved, de vil holde budgetforligspartierne fast på, om at klassekvotienten ikke stiger i København. Det er blevet kaldt teatertorden og sortsyn. Er det teatertorden og sortsyn at gøre opmærksom på, hvad konsekvenserne af beslutninger eller manglende beslutninger kan være, det er en beskrivelse af virkeligheden. Men jeg synes, det er godt, jeg synes, det fint, at man nu garanterer, at klassekvotienten ikke stiger.

Jeg synes, det er mindre godt, at man ikke samtidig tager sig sammen og finder pengene, som kan forhindre det, men vel an det må så komme i løbet af de næste par måneder.

Et sted, hvor man kan se noget af det borgerlige, eller det kan man mange steder, men et sted det er nogle af de generelle tekster, der ligger i budgettet. Vi kender kodeordene, som i sig selv måske er lidt neutrale, effektivisering, målbare krav. Nu er mange af de ord noget, der godt kunne være varm luft, fordi vi har hørt dem til ulidelighed mange gange, det kan være varm luft, men man indfører også et lillebitte ord, hvor der står minimum 200 mio. i omstilling, ikke 200 mio. i omstilling, sådan som det ellers har været indtil nu, men minimum.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Når vi kender de partier, der står bag budgettet i år eller for næste år og ved, hvad de har sagt og gjort i tidens løb, så frygter vi, at der vil blive tale om ganske store besparelser, der vil blive lagt op til i 2005-budgettet under overskriften omstilling og effektivisering.

Fordi det vi også må erkende det er, at der er ved at være skåret ind til benet rundt omkring i mange forvaltninger. Jeg skal blankt udøve god bolsjevistisk selvkritik og sige, at for Enhedslisten har det også været en oplevelse, om jeg så må sige, at finde ud af, hvor mange steder i kommunen der var skjulte puljer, kasser ingen vidste hvor var, mere eller mindre poser rundt omkring, fordi det har der været i en række forvaltninger, og de blev opdaget i de første år med grønthøsterbesparelserne.

Men det er ved at være slut, det er nede i den virkelige kerneydelse, det er nede i driften, man skærer nu. Og at lægge op til at forøge de besparelser det kan gå galt, kan gå meget galt.

Vi har fremlagt en række ændringsforslag til budgettet, vi har finansieret dem, det kan godt være, man ikke er enig i finansieringen eller synes, den er tåbelig, men vi har finansieret dem. Det er vigtigere for os at sikre en ordentlig service, ordentlige investeringer, end det er at betale så meget af på gælden, som man gør. Det er vigtigere for os at sikre ordentlig service, end det er at sænke skatten med 0,1 pct.

Det er jo som bekendt undre 200 kr. om året for en faglært lønmodtager, og jeg tror, rigtig mange gerne ville undvære de penge, hvis det betød, at en række af de nedskæringer og forringelser på centrale områder, der er lagt op til her, kan undgås.

Vi vil selvfølgelig stemme for en række af de forslag, forligspartierne har lagt frem, fordi vi er enige med dem, eller fordi de betyder mindre forbedringer eller mindre forringelser, selvfølgelig vil vi det.

Vi kan, som vi har læst ændringsforslagene, desværre ikke stemme for Venstres forslag, idet Venstre har sammenkædet, så vidt vi kan vurdere, deres fornuftige forslag med ganske massive besparelser på folkeskoler, på daginstitutioner og gymnasier med massiv udlicitering. Så her kan vi ikke stemme for, sådan må man forstå, at de finansieringsforslag, Venstre har stillet, er sammenkædet helt direkte med vedtagelse eller forkastelse af de ændringsforslag, Venstre har stillet. Men jeg lytter gerne til en opklaring af det punkt, hvis det skulle være.

Vi har som sagt stillet en hensigtserklæring omkring byfornyelsen, dels at kommunen prøver at være i front i forhold til regering og Folketinget med de ændringer, reel afskaffelse af byfornyelsen, der lægges op til, dels at man, hvis der kommer en ændring, og det kan vi frygte, fordi de skal bruge pengene til at finansiere skattestoppet, at man så sætter sig sammen efter nytår og kigger på, hvad er mulighederne, hvad kan vi i København, skal vi, det skal vi jo, ændre byfornyelsesstrategien, hvad er der tilbage. Er der nogle af de penge, der tidligere har været sat af til byfornyelse i budgetterne, som kan bruges til at lave noget anderledes selv, lave nogle investeringer i bolig- og kvarterforbedringer.

Når det gælder trafik- og miljøplanen foreslår vi ganske enkelt, at den skrottes, for vi mener, den der ligger fra 1996, vedtaget i januar 1997, er bedre. Den indeholder dog en målsætning om, at trafikken ikke må stige. Det forslag, der ligger nu, handler om, at det må den sådan set gerne.

Desuden har vi meget sympati for det konservative forslag, men vi er usikre på, hvordan det tolkes, fordi som forslaget er, så ligger det, at man ikke hører borgerne vedrørende trafik- og miljøplanen. Hvis forslaget gik på bare at skrotte den og putte den ned i mølposen og lade være med at tage den op, så ville vi stemme for. Men som det ligger, så kan det meget vel blive tolket som, at Borgerrepræsentationen kunne vedtage, at man bare ikke skal høre borgerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

og så vedtage planen alligevel. Sådan er formuleringen, jeg vil gerne vejledes på det punkt, hvis det er sådan, at jeg har misforstået det.

Vi har stillet en række forslag omkring trafikken, vi synes, det er vigtigt, at man i en situation, hvor biltrafikken generelt stiger, HUR hæver priserne, og metroen kører ad H til, i det mindste overvejer, om det er så rigtigt at sige, vi skal have en fjerde etape her og nu. Kunne man ikke lige få den, der er, til at køre bare nogenlunde anstændigt og få den til bare at have nogle nogenlunde passagertal, der hænger sammen med de prognoser, de har lavet.

I en tid, hvor kommunens økonomi ikke har det så godt, som den har haft, så skal man turde bryde de rammer, regeringen har sat. Jeg synes, det var tankevækkende at høre Karen Hækkerup heroppefra benægte, at der er forringelser i budgettet og læne hele sin vurdering op ad at identificere sig med Thor Pedersen. Det passer selvfølgelig meget godt med den måde, regeringen og ikke mindst Thor Pedersen stiller sig op og forklarer, når de bliver spurgt, hvorfor kan det være, der er nedskæringer på folkeskoler, hjemmehjælp, gymnasier rundt omkring i landet, stiller sig op og siger, det er der ikke, vi giver flere penge, alt er godt.

Det er lidt den samme taktik, som Karen Hækkerup brugte her i dag, og derfor passer det jo desværre meget godt, at den store helt, den man læner sig op ad, når man skal forklare, hvad der sker i København, er Thor Pedersen.

København har brug for et solidarisk ansvarligt bystyre, der ikke lader regeringen diktere nedskæringerne. Det kræver politisk vilje at sprænge regeringens snævre rammer, den vilje har S og SF tilsyneladende ikke, de har i hvert fald ikke vist den denne gang. Det er trist for københavnernes, budgetaftalen skaber på centrale områder en dårligere by for københavnernes.

Vi skal i fremtiden skabe rammer for en by, hvor mennesker, ikke systemer og penge sætter dagsordenen, det kræver en stærkere venstrefløj også på Rådhuset.

Mogens Lønborg (C): Det er indlysende, at når man skal vurdere, om man vil være med til at indgå en budgetaftale, så er det ikke kun plusser. Man må gøre op plusserne i forhold til minusserne, det har vi gjort, og vi vurderede slutteligt, at vægtskålen trak i retning af at gå med i dette års budgetaftale.

En del af den argumentation, der har ligget til grund for vores beslutning, har Mikkel Warming sådan set på meget fortrinlig vis allerede her fra talerstolen givet udtryk for. Det er et ryk til højre, som Enhedslisten meget rigtigt har set i den her aftale, er jo selvsagt noget om end med andet fortegn, som vi er mere end glade for.

Mikkel Warming sluttede også sit indlæg med at beklage den svækkelse af venstrefløjen, som den her budgetaftale er et udtryk for. Charlotte Wieth-Klitgaard var tilsvarende inde på at beklage, at Enhedslisten ikke gik med og dermed havde et større element af venstrefløjen i København.

Vi er selvsagt af den modsatte opfattelse, vi er endog meget tilfredse med, at Enhedslisten og SF så at sige er gået hver sin vej. Man kan selvfølgelig have ambitioner om, at vi på et senere tidspunkt får et endnu stærkere borgerligt element; det vil jeg vende tilbage til lidt senere.

Hvis vi kigger lidt på indholdet i denne budgetaftale, og jeg vil også godt lidt skele til, hvordan budgettet for 2003, budgetaftalen fra sidste år så ud, så er der helt klart for os nogle perspektiver i denne aftale. Og det vigtigste perspektiv har Enhedslisten og Mikkel Warming og også Per Bregengaard i en pressemeddelelse på fortrinlig vis givet udtryk for, der er nemlig nu lagt op til en helt anden styreform, en helt anden måde at tænke budgettet, end vi har været vant til hidtil. Det er vi rigtig glade for, der er virkelig åbnet op for, at vi kan få en gen-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

nemsigtighed, som sikrer, at ikke bare vi her i salen, men også borgerne er klar over, hvad det egentlig er, de får for pengene.

Jeg tror ingen her i salen er i tvivl om, at det er en mærkesag for Det Konservative Folkeparti, og den er kommet meget flot til udtryk i dette års budgetaftale, og det har været meget væsentligt for vores beslutning om at gå med i aftalen.

Jeg bliver nødt til igen at referere til Mikkel Warmings tale, for den var jo sådan set ganske tankevækkende omkring besparelser og effektiviseringer, som om de to ting er et udtryk for det samme, og man læser jo også, når man hører de bemærkninger fra Mikkel Warming, at det er lig med nedskæringer.

Det der med denne budgetaftale er lagt grundlag, det er, at vi begynder at kunne se effektiviseringer som noget positivt, for effektiviseringer er jo meget enkelt, at vi med de penge, der er til rådighed, kan servicere borgerne bedre, end vi kunne i udgangspunktet. Det er effektiviseringer, det er, at vise rettidig omhu, det er at vise sparsommelighed, sådan at vi kan få flere ydelser, eller vi kan indkræve færre skattekrone. Det er der perspektiv i, og det er meget, meget væsentligt element for os i denne budgetaftale.

Vi har også ved starten på budgetdrøftelserne fremhævet som en mærkesag for De Konservative, det gjorde vi også sidste år, nemlig at det er vigtigt, at de absolut svageste grupper skal tilgodeses. Der synes vi også, at der i budgetaftalen er nogle ting med, som har gjort, at vi har valgt, eller det har ligget i plusskålen, når vi har skullet gøre vores stilling op.

Vi er også glade for de ting, der ligger omkring udbygning på idrætsområdet, og vi er også glade for det perspektiv, der nu er åbnet omkring sundhedshuse.

Så hvor vi sidste år stod med en budgetaftale, som i sig havde nogle ideologiske ting, vi ikke brød os om, og hvor det var lagt op til bare at give ud af penge, så ser vi altså som sagt i år nogle perspektiver, og det er altså sammenholdt med, at det er en væsentlig mindre venstre-fløj, som er med i budgetaftalen. Det har været det helt klare plus for os.

På minussiden, det vil vi ikke lægge skjul på, det sagde jeg også i budgetordførertalen ved førstebehandlingen, flere penge til HS. Nu er det jo ikke sådan, at vi alene bestemmer det, det er også en anden kommune, der ligger tæt herpå, som er med i, det er svært at vurdere, om vi kunne have fået et højere beløb. Under alle omstændigheder havde vores præference været, at HS var blevet tilgodeset med et større beløb. Opgaven er så nu i HS også at få sat effektivisering allerhøjst på dagsordenen, for det er kun derigennem, at vi kan sikre, at det ikke går ud over servicen og dermed ud over patienterne, borgerne.

Karen Hækkerup var meget rigtigt inde på, at vi har slugt, ja en kamel, sådan blev det ikke udtrykt, men at der var et medbragt barn i budgetaftalen, det er ganske rigtigt, det er børneplanen. Vi har taget den til efterretning, men vi har også sagt helt fra starten, at det er ikke vores kop te.

Jeg vil gerne understrege, at det er ikke, fordi vi ikke gerne vil dække det reelle børnepasningsbehov i Københavns Kommune, det vil vi, og det vil jeg gerne understrege, så der ikke er tvivl om det, det vil vi. Men vi finder ikke, at børneplanen i den måde, den er skruet sammen på, er økonomisk fornuftig, og vi vil forbeholde os ret til stadig at arbejde for, at børneplanen bliver ændret, at vi får åbnet øjnene hos børneplanpartierne for, at det måske er en god ide at lytte til De Konservative røster.

Jeg har en lille smule forhåbning, når det gælder Enhedslisten, fordi Mikkel Warming har jo her fra talerstolen talt meget imod de her takststigninger over for forældrene. Jeg forventer, at Mikkel Warming vil være mere end lydhør over for det forslag, som vi har bragt frem fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

De Konservative, nemlig at sætte forældretaksten til nul, Mikkel Warming, nul for de forældre, som sagtens kan klare sig med et halvdagstilbud.

Det kan være dem, der er på deltidsarbejde, det kan være dem, der har flekstidsordninger, hvor arbejdsgiverne stiller sig forstående over for de familiemæssige forhold. Jamen der er jo ingen grund til, at man skal have en fuldtidsplads, hvis behovet er en halvtidsplads. Der har vi altså foreslået, at det skal være gratis. Så jeg forventer egentlig at kunne komme i en fornuftig konstruktiv dialog med Enhedslisten om det punkt, det ser vi i hvert fald meget frem til.

Jeg vil godt lige til Søren Pind omkring partikelfiltre nævne, at det er rigtigt, at det står ikke i aftalen, men der er ingen tvivl om, at der blandt aftalepartierne, og jeg kan i hvert fald tale for Det Konservative Folkepartis vedkommende er endog meget, meget stor vilje til, at vi får det her forsøg sat i gang og også gerne uden forsinkelser.

Det er jo sådan, at når man kommer hen på foråret, ja, så sidder vi jo i en situation, hvor vi skal vurdere, om vi skal overføre et mindreforbrug fra året tidligere. Det var jo sådan her før sommerferien, der var der i 2002 et mindreforbrug på 1,3 mia. kr. i alt i Københavns Kommune. Jeg er sikker på, at når vi når hen på foråret, så vil der også være et finansieringsmæssigt grundlag for, at vi kan få miljøzonerne etableret, det vil jeg i hvert fald gerne sige her fra talerstolen i dag.

En anden ting, som jeg også godt vil bringe frem, det er, som alle jo nok også har bemærket, at der er blevet stillet en række hensigtserklæringer, hvor 3 borgerlige partier står sammen, de 3 borgerlige partier som er med i budgetaftalen, De Radikale, Centrum-Demokraterne og os. Majbritt Mamsen og Ole Hentzen vil kommentere nogle af dem. Jeg vil blot herfra nævne 2 af dem, som jeg meget håber vil kunne samle bred tilslutning og også tilslutning fra de borgerlige partier, som desværre i år ikke er med i budgetaftalen.

Vi har en hensigtserklæring, der går på at få formuleret en frivillighedspolitik, det har Københavns Kommune i forvejen, men vi vil gerne have en mere offensiv frivillighedspolitik, der i højere grad sætter fokus på at få inddraget civilsamfundets ressourcer. Det er et klart borgerligt ønske, og det håber jeg på, at alle borgerlige partier vil kunne bakke op om.

Vi har også en hensigtserklæring gående på, at der er en gruppe i vores folkeskole, som i dag ikke får udfordringer nok, det er de meget talentfulde, bogligt set, børn, som ofte sidder og keder sig. Jeg tror, alle vil erklære sig enige i, det tror jeg også står i enhver udviklingspsykologisk grundbog på side 1, at udvikling, indlæring fordrer udfordringer.

De børn, der møder i skolen og allerede har læst diverse børnebøger, og nu skal begynde at lære bogstaverne, det giver sig selv, at der ikke er udfordringer for dem. Sådan er det hele skolesystemet igennem. Det er desværre gennemsyret af en holdning, som stammer tilbage til 70'erne om, at man helst skal sørge for, at der ikke bliver for stor forskel.

Og det betyder jo ret beset, at man skal hjælpe dem, der er svagest kørende, og det skal vi, det er vi helt enige i. Men så skal man egentlig helst holde lidt igen for de børn, som er stærkt kørende, og det synes vi er synd både for børnene, men så sandelig også for vort samfund. Så det vil jeg også appellere stærkt til, at man bakker op om denne hensigtserklæring.

Så vil jeg lige sige, at jeg i min budgetordførertale ved førstebehandlingen nævnte, at vi var meget interesserede i at få sat i gang en proces, hvor vi får solgt Københavns Energi. Tingene går stærkt i øjeblikket, en nabokommune og et naboamt har nu fået solgt deres aktier, der er nogle betingelser, der skal opfyldes, men får solgt deres aktier i NESAs. Jeg vil gerne her fra talerstolen give vores meget velvillige bidrag til også at skubbe på, at den proces for alvor kommer i gang i Københavns Kommune, den er jo i gang, det ved vi, det kan vi se af de ting, der er meldt ud, og dem vil vi gerne være med til at sikre, at vi ender med at få realiseret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

de store værdier, der ligger der, sådan at vi kan bruge dem på det, som i dag anno 2003 er langt mere vigtigt, at få offentlig kapital ind, nemlig på trafikområdet, på idrætsområdet og så i øvrigt komme af med eller i hvert fald få bragt Københavns Kommunes store gæld ned.

Jeg vil godt til sidst opholde mig en lille smule ved et politiske aspekt omkring denne budgetaftale. Jeg har allerede været inde på, at vi har set en svækket venstrefløj, det synes jeg, vi kan være tilfredse med, det synes jeg, alle borgerlige partier kan være tilfredse med.

Vi er også meget tilfredse med, at der er flere mandater ti højre for Socialdemokratiet end til venstre for Socialdemokratiet i denne budgetaftale.

Jeg vil godt kommentere den sprogbrug, som Søren Pind anvendte omkring splittelse. Jeg vil gerne mane det spøgelse i jorden med hensyn til den borgerlige fløj. Vi ser ikke den her budgetaftale som en splittelse, ligesom vi heller ikke så sidste års budgetaftale som en splittelse, der var det sådan set bare med omvendt fortegn, der var det os, der valgte at stå udenfor, hvor Venstre og Dansk Folkeparti gik med. Nu er rollerne byttet om, men der ligger ikke fra vores side nogen splittelse i den her, og det synes jeg, at det skal vi holde fast i. Jeg er ked af, hvis nogle vil forsøge at lægge det ud på den måde.

Vi er meget, meget interesserede i at åbne op for netop at få inddraget Dansk Folkeparti og Venstre i det videre arbejde. Der er mange af de her ting, ikke mindst virkeliggørelsen af den budgetreform, der er lagt op til, som kræver, at borgerligt tænkende mandater herinde går med i at arbejde for den meget nødvendige reform, som vi står overfor, og som der nu er lagt et grundlag for.

Så alt i alt vil jeg sige, vi er tilfredse med at være med i den her budgetaftale, vi ser den som et udtryk for, at der er sket et skift mod højre, og vi ser gerne, at man bevæger sig yderligere i den retning, det vil vi arbejde for og håber så også, at i det arbejde, der forestår i det kommende år, at vi kan få et konstruktivt samarbejde både med de partier, som nu er med i budgetaftalen, men altså også de borgerlige partier, som ikke er med.

Karin Storgaard (O): Siden fremlæggelsen af budgettet for 2003 er der ikke sket de store forskydninger. Selv om der er en del ændringsforslag, så er indholdet af disse tidligere omtalt af aftaleparterne, men også af de 3 partier, som ikke er med i aftalen.

Hurtigt forlig, siger overborgmesteren, det er måske derfor, vi ikke er blevet spurgt. Dansk Folkeparti har tidligere både her og der påtalt den udemokratiske facon, som dette års budget er blevet til på uden at spørge os, men en nok så væsentlig ting, heller ikke fortælle os hvorfor, hvorfor kan Dansk Folkeparti ikke blive spurgt, er vi ikke et parti her som alle andre. Vi synes, det er meget, meget dårligt af overborgmesteren og aftaleparterne, at de end ikke har bevæget sig til at spørge os.

Men efter den skuffelse og lidt ophidselse over den måde, vi føler, vi er blevet behandlet på, så har vi da i stedet for at stå i stampe eller sætte os hen i en krog og surmule, bevæget os videre i det politiske liv.

Jeg skal med det samme sige, at aftalepartiernes ændringsforslag på flere områder også matcher det, som Dansk Folkeparti står for, og som vi har nævnt både i debatten vedrørende budget 2003, men også ved første behandling af budget 2004. Derfor er det utroligt, at vi ikke bliver medinddraget.

Men vi er måske ikke store nok eller hvad, er vi ikke blevet stuerene, det tror jeg, vi har diskuteret for lang tid siden i Folketinget, det er vi også her. Vi har mange andre ting på programmet end indvandrere, men det kan jo være, at vi i fremtiden, og det håber vi på, bliver større, så kan det være, man bliver nødt til at tage hensyn til os.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Overborgmesteren nævnte også børneplanen som den stærkeste enhed, og det er da rigtigt, fordi det meste af det drejer sig måske om denne her storstilede børneplan, hvor der jo er afsat, som alle ved, omkring 2 mia. til over de følgende år at sikre dagpasning. Selve beløbet er måske nok lige i overkanten, selv om vi gerne vil tilgodese børnene, kunne nogle af pengene måske være brugt på nogle af de andre områder, der mangler penge til i byen.

Vi kan også være i tvivl om, om pengene også er der både nu og fremover. Vi håber, at der kan findes lokaler, ikke bare i den nærmeste fremtid, men også i de kommende år, så vi ikke mister pusten og igen står og ikke kan bruge de penge, der er afsat. Det har vi jo desværre konstateret de sidste 3 år, at selv om forvaltningen, familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har søgt med lys og lygte og det hele alle mulige steder i byen, så har det næsten været umuligt at finde lokaler, hvor man kunne indrette nogle institutionspladser.

Men vi håber på, og det lyder jo optimistisk her i børneplanen, at der er mulighed for nu at finde nogle.

Så vil vi godt med det samme sige, at hvis man igen kommer på den tanke at lave merindskrivning i daginstitutionerne for at få flere pladser, og at man nu har lavet det som frivillig i stedet for tvang, og det er jo så udmærket, men også med andre lappeløsninger, så er Dansk Folkeparti ikke med, og så vil vi altså med det samme protestere over det.

Vi synes, som vi også har sagt før, at udbygningen af folkeskoler, klubtilbud og fritidshjem, det er ganske udmærket. Vi synes også, at det er vigtigt, at specialskolerne tilgodeses.

I en af de pressemeddelelser, der blev udsendt, var overskriften: "Et budget, der tager hånd om de svageste." Jeg tror, det var borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, der udsendte den. Det var jo meget interessant, når man læste ned i selve pressemeddelelsen, fordi de taler udelukkende om børn og unge, der prioriteres. Jamen det er så også udmærket, men der er jo altså mange andre grupper, der hører til de svageste her i København, så dem har man ligesom ikke med. Men nu kan jeg ligesom også forstå på en af de andre talere, at det er også det, man gør i Folketinget, det er børnenes og de unges parti, det er jo så meget rart at vide.

Alt har sine omkostninger, og det har det her budget selvfølgelig også. Der er en omstillingspulje på mindst 200 mio. kr., og den fortsætter fra 2004 og frem til 2007, ser det ud til. Dansk Folkeparti har hele tiden sagt, at vi bryder os ikke om denne pulje, hvor man tager med den ene hånd og giver med den anden, men det er jo selvfølgelig gode penge at have, og vi vil da også sige ja til ordningen, fordi ellers så kan man jo ikke lave nogen af alle de ting, som man gerne vil.

Som medlem af Bygge- og Teknikudvalget må jeg undre mig over, at der ikke har været ønsker om at afsætte flere midler til vedligeholdelse af veje og cykelstier, ren by m.m. Det er vel sådan i denne her by, at borgerne, men også politikerne forlanger, at vejene skal være vedligeholdt, der skal være ordentlig belægning, der skal ikke være nogen huller osv. Der skal være rent i byen, ikke kun lige omkring Rådhuset, men altså også andre steder i byen.

Vi vil også gerne have, at papirkurvene bliver tømte, så der ikke står de her fyldte papirkurve rundt omkring med alt muligt mærkeligt i fra flere dage, fordi man ikke kan tømme dem.

Der er også toiletforholdene, dem ønsker vi vel også skal være i orden, det er jo en storby, det skal jo være sådan, at både københavnernes, men også alle gæsterne kan komme på toiletet, at de ikke skal løbe det halve af byen rundt for at finde et ordentligt toilet og et, der er åbent, og et der er bemandet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Aftaleparterne har et ændringsforslag, hvori de har afsat yderligere 2,4 mio. kr. til renholdelse af byen. Det var dog fantastisk, selvfølgelig er det godt, der kommer flere penge til, men altså det er jo ikke nær nok, der skal jo betydeligt flere penge til.

Jeg må også sige, at det var overraskende at erfare i budgetaftalen, at Vej & Park må gennemføre serviceforringelser for 20,8 mio. kr., og de kommer nemlig til at påvirke de områder, jeg lige har omtalt.

Vi har også haft det oppe i Bygge- og Teknikudvalget, hvor vi har talt om, hvad vi skulle spare på, og det er faktisk taget ikke rart. Det gør, at vores by ikke bliver så pæn, det kan godt være, at vi har en god børneplan og laver om på folkeskolerne osv. osv., men der er altså nogle områder, som man ikke har været så venlig at tilgodese nok.

Det synes jeg faktisk taget, man burde have gjort, jeg ved så ikke, hvad man kunne have gjort hen ad vejen, fordi det bliver jo vedtaget i den udstrækning, der er. Vi ser gerne, at der kommer flere penge til området.

Så synes vi jo, det var sjovt nok, at i forbindelse med de besparelser, der skulle ske, der bad Socialdemokraterne i udvalget om, at man så på de besparelser, men er det ikke Socialdemokraterne, der har været med på allernærmeste hold og også haft mulighed for at få indflydelse på de ting, der skete i forbindelse med budgettet. Sagen blev så ligesom trukket lidt tilbage, så der kom ikke mere debat ud af det, men det var da også fuldstændig tåbeligt, man har lige lavet en budgetaftale, og så siger man, at der skal spares på området, og så vil man gerne have nogle flere områder. Det forstår jeg faktisk taget ikke.

Sidste år sagde jeg ved anden behandling af budgettet bl.a., at på det trafikale område er forholdene ved at blive kaotiske. Jeg kan så bare i år konstatere, at nu er forholdene kaotiske, der er biler over alt, de kan hverken komme frem eller tilbage, til gengæld så er der masser af plads i busbanerne. Taxinævnet har for nylig været i Barcelona, der gik det udmærket med taxikørsel, der foregik i busbanerne. Det gør det også i andre byer i Europa, så måske så kunne vi snart lære noget.

Trafikplanlægning og specielt løsninger og områder, hvor staten skal medvirke med finansiering, der synes jeg, det går utrolig langsomt, selv om parterne taler sammen, så sker der ikke rigtigt noget. Det ville jo faktisk taget være praktisk, at når man nu begynder at tale om havnetunnel, og man taler også om løsning fra Kalkbrænderihavnsvej til Lyngbyvej og helt fra Lyngbyvej og til Amager, men så samtidig var i gang med alt det byggeri nede ved Havn, så også tog højde for det, fordi så kunne man vel nemmere få det indpasset, når man var i gang med at bygge og regere i stedet for at vente, til man var færdig med det og så sige, men vi skulle for resten også have haft en tunnel eller en eller anden form for forbindelse.

Så jeg kan jo kun opfordre til, at man går videre og siger til Folketinget, nu er det altså snart på tide, man vågner lidt op.

Så er der jo 2 problembørn, vi har, nu er budgettet jo vedtaget både for HS og HUR, men jeg vil da ikke undlade endnu en gang at gøre opmærksom på det, at de 2 områder ikke er tilgodeset tilstrækkeligt efter Dansk Folkepartis opfattelse.

Vi forudser også, at der i de kommende år kommer store økonomiske problemer. Vi ved jo, at gældende vedrørende HS stiger helt frem til 2007, så det bliver ikke bedre år for år, medmindre da der kommer en eller anden forbi med en papkasse, og det tvivler jeg på, så mange penge som der skal bruges dertil. Men vi må jo se, hvad der sker hen ad vejen.

Så er der nogle enkelte forslag, som der er et par kommentarer til. Der er det forslag med Fælledbadet, som skal bevare overdækningen frem til, en ny svømmehal er klar, og det er Dansk Folkeparti utroligt glade for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Og så måske der er nogle, der husker, det kan man altså ikke rigtigt se af forslagene her, men så er det faktisk taget Dansk Folkeparti, der har fremsat det som forslag allerede for et års tid siden. Så det kan vi jo kun sige, det er jo så dejligt, at man er enig om trods alt, at det vil man da gerne bevare indtil videre.

Vi synes også, det er godt med Sjællandsgades Bad og Bogbussen, altså at vi ikke skal nedlægge Bogbussen, og vi vil arbejde videre med, at Sjællandsgades Bad bevares. Det er også nogle af de sager, vi tidligere har omtalt og været inde i.

Til gengæld så er vi altså ikke så glade for Strandgården, som vi synes er et udmærket behandlingssted for stofmisbrugere. Vi er ikke glade for, at det skal lukkes. Jeg har spurgt familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, hvad det fremover koster at hjælpe de misbrugere, der har benyttet centret. Svaret er, at 8-10 ud af de 18 indskrevne skal fortsætte i døgnregi i en periode på mellem 3-6 måneder, og resten overgår til ambulans behandling på rådgivningscentre og byambulatorier.

Så oplyses det, og det er jo så ret interessant, at såfremt de visiteres til private døgntilbud, det var så nogle af de tilbud, man må forvente, at de skal have i fremtiden, fordi der ikke er andre tilbud, men der er prisen for én plads, hør nu lige, for én plads pr. måned 26.248 kr. i gennemsnit. Hvis 8-10 skal henvises til dette tilbud f.eks. i 5 måneder, så koster det mellem 1 og 1,3 mio. kr., 1 - 1.3 mio. kr.

Så skal vi jo ikke glemme, dertil kommer huslejen for Strandgården i 2004, hele 2004, der er nemlig 1 års opsigelse, og den årlige leje er på over 1 mio., den er på 1.120.000 kr. Så vi synes under alle omstændigheder ikke, at det er en god ide at lukke det.

Som de kvikke måske har opdaget, så har Dansk Folkeparti et par hensigtserklæringer, som jeg håber, der vil være opbakning til. En af dem er idrætsfaciliteterne, og der mener vi fortsat, at Københavns Kommune skal arbejde videre med etablering af idrætsfaciliteter, således at vi kommer på niveau med resten af landet, idet vi jo må erkende, at vi stadig har et efterslæb i forhold til resten af landet.

Så vil vi gerne have, at der er en ekstra idrætstime i 3. - 6. klasse, og det skal der arbejdes for de næste 3 år. Vi har så med glæde noteret, at økonomiforvaltningen hertil bemærker, at arbejdet med dette i 2004 kan afholdes inden for U & U's budgetramme. Det budskab er vi glade for, og så håber vi da, at borgmester Per Bregengaard vil være med til det. Ellers skal vi da nok selv sørge for, at vores repræsentant i udvalget følger op på det.

Vi er også af den opfattelse, at fysisk aktivitet hos de københavnske borgere og bevægelse og idræt der skal vi også være enige om det, der står i vores erklæringer. Jeg tror ikke, jeg behøver at forklare det yderligere, fordi det er sådan afledt af det øvrige.

Så vil jeg sige, at Karen Hækkerup taler om Venstre og Socialdemokratiet, jamen jeg synes faktisk taget med det indlæg, at der stadig væk er ligesom en kamp mellem Venstre og Socialdemokratiet. Jeg synes faktisk taget, det er lidt trivielt at høre på. Jeg har også udtalt mig til JP København om det, fordi jeg synes faktisk taget, at det er trættende at høre på, nu må man altså se at lade være med at plukke fjerene af hinanden, som der også stod i avisen.

Så synes jeg, at Karen Hækkerup derudover talte mest om Enhedslisten, som nu heller ikke var med. Men jeg synes, som jeg lige sagde før, at den kamp mellem V og S den må altså høre op. Jeg synes, at jeg til Søren Pind vil sige, at det er et godt udgangspunkt at sige, at man gerne vil lytte til den kritik, der er, det synes jeg er positivt at melde det ud, det meldte overborgmesteren ikke noget ud om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

Jeg synes nemlig, det er vigtigt, det gælder jo i alle forbindelser, at man lytter til kritikken, det kan jo være konstruktiv kritik, altså al kritik er jo ikke negativ. Så jeg forstår i øvrigt også godt, at det irriterer Søren Pind, at der skabes splid.

SF opfatter jeg på talerstolen heroppe, at de lefler for De Konservative, men man kan måske godt undre sig lidt over, hvad er den reelle indflydelse, som De Konservative har haft på dette års budget, det skal jeg så lige vende tilbage til om lidt.

Så har jeg fået refereret, at ordføreren Charlotte Wieth-Klitgaard nævnte, at Louise Frevert skulle have udtalt, at man ikke kan kende De Konservative hverken herinde eller i Folketinget. Det er da vel ikke helt så galt, der er nogle opfattelser, der er ændret en hel del, om det er i en positiv retning, det skal jeg ikke lige udtale mig om på nuværende tidspunkt.

Jeg synes også, når man taler om, at det er vigtigt at få en løsning på underskuddet i FAF, og man er glad for den løsning, ja, det er selvfølgelig altid klart, at det er rart at få løst problemerne med et underskud. Men efter vores opfattelse er de jo lidt selvforskyldt med det underskud, og så er det jo nemt nok at være glad og tilfreds, når problemerne bliver løst på den måde, at det er den store kasse, der betaler pengene. Det er det jo, fordi det kan vi også se i afstemningstemaet, at man overfører nogle penge for at dække det ind. Det er klart, hvis man vil dække det ind, så er det måden at gøre det på.

Jeg er glad for De Radikales udmelding om sundhedshuse og Rygcentret, det er vi meget tilhængere af. Inger Marie Bruun-Vierø omtalte, at det ikke var sikkert, at Rygcentret måske altid eller fremover kunne blive bevaret, men så må vi jo finde noget tilsvarende eller se at finde en løsning på det, og det vil vi i hvert fald meget gerne være med til.

Jeg synes også, det er vigtigt, som det blev nævnt fra borgmesterens side, at der er penge til de demente.

Så til sidst så vil jeg sige til Mogens Lønborg, som dog også erkendte, at der ikke kun er plusser ved at indgå en aftale, det har man så opdaget hos De Konservative. Man håber også på et stærkere borgerligt element, ja, det er jo spørgsmålet, i hvert fald for vores vedkommende vil jeg sige, at det kommer an på på hvilke præmisser, vi er altså ikke med for hver en pris, fordi hvis man udvikler sig i den retning, som vi ikke vil gå, vil jeg bare sige til Mogens Lønborg, så er vi ikke med.

Mogens Lønborg taler også om, at bedre service for borgerne, men metoden er effektivisering. Der er jeg ikke helt sikker på, at alle er enige i budgetaftalen eller den gruppe. Effektivisering er i mine ører ikke alene at gøre tingene mere praktisk, bedre, hurtigere, det er altså også besparelser. Det kommer så an på, hvor det er, man ønsker at spare, ikke at jeg dermed skal afvise, at der ikke er nogen steder, man skal spare, men man skal passe meget på, når man siger effektivisering. Jeg har været ude for mange effektiviseringer, og det har for det meste altid været at spare.

For lige at vende tilbage til det, som overborgmesteren også sagde, at børneplanen var den største enhed, så virker det altså pudsigt, at De Konservative kan gå ind for både børneplanen, men også for budgettet som sådan. Fordi man giver jo udtryk for, hr. Mogens Lønborg, heroppefra, at man er utilfreds med så mange ting, og man ønsker at ændre så meget, og det kan godt få en til at tænke over, jamen ønsker man i det hele taget at være med i det budget. Det virker lidt underligt, at man er utilfreds med så mange ting lige fra starten af, det er ikke bare i dag. Jeg har lagt mærke til det før.

Så vil jeg bare til allersidst sige, at Dansk Folkeparti vil i aften stemme for en stor del af ændringsforslagene, ikke for at takkes budgetaftalens parter, de er i øvrigt, lyder det næsten

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

også, i øvrigt ligeglade, men fordi en stor del af de holdninger og ideer, der fremgår af Dansk Folkepartis program, og som vi naturligvis ikke kan eller vil stemme imod.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD er glad for at have deltaget i årets budgetaftale. Vi har i vid udstrækning opnået det, som vi ved budgettets førstebehandling udtrykte håbet om. Udgangspunktet i år var langt mere beskedent end sidste år, men det er lykkedes at fastholde og udbygge den politiske bredde bag forliget såvel som at sikre den økonomiske stabilitet på et sundt borgerligt grundlag. Endnu en skatnedsættelse, fortsat gældsafvikling og en generel fastholdelse af serviceniveauet er ren borgerlig-CD-politik.

CD hilser med glæde Det Konservative Folkeparti velkommen blandt aftalepartierne, at Det Konservative Folkeparti har tilsluttet sig aftalen, og at Enhedslisten ikke ville være med bekræfter, at det atter er lykkedes CD at udfylde det borgerlige midterpartis rolle og påvirke Socialdemokraterne til at indgå en ansvarsbevidst økonomisk borgerlig politik eller borgerlig budgetaftale.

Inden for den yderste ramme som nævnt, så har aftalen en række forebyggende foranstaltninger som f.eks. at HS opfordres til at videreudvikle økonomien, således at mål og ressourcer udføres i en sammenhæng og sker i en sammenhæng. At sikre at alle børn kan tale alderssvarende dansk, når de starter i skolen ved evt. styrkelse af sprogstimulering, især i hvert fald ved styrkelse af sprogstimulering. At sikre tilbud om forebyggende behandling på Rygcentret, at der afsættes penge til styrkelse af indsatsen over for vore ældre demente, at der i forbindelse med strukturelle ændringer inden for et sundhedsområde etableres sundhedshuse.

Der afsættes penge til kostpolitik, som målrettes vore ældre borgere til forebyggelse af underernæring, at københavnernes tilbydes motion på recept, således at man kan forebygge type 2-diabetes og forhøjet kolesterol.

At der afsættes penge til vedligeholdelse af veje og parker og pladser i nye boligområder.

Derudover er CD glad for, at aftalens indhold betyder, at effekten af regeringens nedskæringer på HS og HUR mildnes, at sikre finansieringen af børneplanen, at der afsættes penge til hjemløse, således at Københavns Kommune kan søge satspuljemidler.

At borgernes klagemuligheder forbedres gennem etablering af borgerrådgiverfunktionen, at den opståede ubalance i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen dækkes. At driften af Fælledbadet sikres, indtil der etableres en ny svømmehal i København, og at Sjællandsgades Bad bevares.

At grundig rengøring til vore ældre borgere fastholdes på nuværende niveau, at idrætten i København styrkes gennem etablering af Team København. At muligheden for familieaktiviteter på de bemandede legepladser i forbindelse med helligdage og skoleferier fortsat sikres.

Endelig at der på kulturområdet afsættes penge til H.C. Andersen-året, filmfestival samt kulturhavn.

Selvfølgelig ville CD gerne have kunnet gøre mange andre ting og meget bedre. Men på de givne økonomiske vilkår er vi alt i alt godt tilfredse med dette budget.

CD har ivret for nytænkning og effektivisering på beskæftigelses- og integrationsområderne og foreslået den renholdelseskampagne, som nu forsøges iværksat på Nørrebro. I stedet for formålsløs aktivering skabes nu reelle arbejdspladser for unge fra lokalområdet. Og ved inddragelse af beboere, handlende, foreninger i området fremmes tilknytningen til lokalområdet. Derved styrkes følelsen af fælles ansvar, og der åbnes op for effektiv kriminalitetsforebyggelse og reel integration. For få penge slås mange fluer med et smæk, og det er en ren by, det er en ren by og en ren fornøjelse. Så sker det endda uden tvang, straf, stramninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Så til hensigtserklæringerne. CD stemmer selvfølgelig imod Enhedslistens hensigtserklæring, som er en hetz mod bilisme på trafikområdet, især at hastigheden i hele København skal sættes ned til 40 km i timen virker direkte latterligt. Kan man forestille sig, at københavnernes på Bispeengbuen kun må køre 40 km i timen? Det er lige før, man får lyst til at anskaffe sig en knallert.

Selvfølgelig skal man da også undersøge færdselslovens bestemmelser, inden man overhovedet kan tage stilling til sådan et forslag.

Til gengæld stemmer CD for Enhedslistens hensigtserklæring nr. 38, der siger, at såfremt der sker en ændring i byfornyelsesloven med virkning fra 1. januar 2004, forelægges Borgerrepræsentationen et oplæg til en københavnsk byfornyelsesstrategi. Det stemmer CD for, men vi kan til gengæld ikke stemme for den anden del af hensigtserklæring 38.

Ellers stemmer CD for de hensigtserklæringer selvfølgelig, som er stillet af forligspartierne. Det er spild af tid at gennemgå alle de hensigtserklæringer, der skal behandles her i aften, men jeg vil blot tilkendegive vores stilling til nogle få udvalgte.

Venstres hensigtserklæring nr. 5, sikring af almene boliger til ungdoms- og studenterboliger virker sympatisk. Men det er da den siddende regering, som har besluttet frasalg af den almene boligmasse. Vi ved godt, at bygge- og teknikborgmester Søren Pind har gode kontakter til den siddende regering, så jeg vil foreslå, at han tager kontakt til partifællerne i Folketinget for at lave en eller anden form for aftale på det område. Så det kan vi ikke lige støtte her.

Så går vi ind omkring Venstres hensigtserklæring nr. 10 omkring international strategi. Der ved vi jo alle sammen, at økonomiforvaltningen her den 9. september har besluttet at igangsætte udarbejdelse af en international strategi, så på den måde virker Venstres hensigtserklæring bortset fra ordet benchmark overflødig. Venstre er imod overflødig administration, derfor stemmer CD imod, da vi anser det som spild af penge.

Med hensyn til Dansk Folkepartis hensigtserklæring nr. 19, en ekstra idrætstime i 3. - 6. klasse, det virker også sympatisk, idet den kan forbedre elevernes sundhed, men CD kan alligevel ikke stemme for hensigtserklæringen, da det kan gå ud over andre fag og dermed forringe undervisningskvaliteten. Desuden virker forslaget uafklaret i forhold til lovgivningen på området.

Så nåede jeg frem til Venstres hensigtserklæring nr. 29, benchmarking af kommunens integrationsindsats. Igen optræder ordet benchmarking, det er åbenbart Venstres nye popsmarte mantra. Det stemmer ikke overens med, at Venstre ellers ikke er glad for Integrationsrådet eller Integrationsudvalget, så det stemmer CD imod.

Så er det igen Venstre, jeg beklager det, men der er mange Venstre her, Venstres hensigtserklæring nr. 30, konsekvens inden for integrationsindsatsen, CD stemmer imod. Endnu et forslag som kommer fra Venstre, og som igen udtrykker de 3 liberale teser, tvang, straf, stramninger.

Det kommer fra et parti, der gik til valg på at styrke det enkelte individs frihed, men det er et udtryk for en fuldstændig virkelighedsfjern opfattelse af beskæftigelsesindsatsen i Københavns Kommune. Som jobkonsulent ved jeg, at hvis man ikke møder op til de aftalte møder inden for beskæftigelsescentrene, så får det faktisk allerede i dag konsekvenser for den enkelte ledige i form af stop for kontanthjælpen.

Hensigtserklæringen mener vi i CD mere er udtryk for, at Venstre ønsker at få gjort svage grupper til syndebuk, at hetze imod for at demonstrere styrke og fasthed, måske også, at selv Venstrefolk i deres stille sind erkender, at de ikke kan leve op til deres valgløfter. Vi ser jo, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

ledigheden stiger, og så er det jo rart at fremstille det, som om at det er de arbejdsløse, der bare ikke gider arbejde.

Bertel Haarder beskylder kommunerne for at være skyld i, at integrationen ikke fungerer, og her har Venstre i Københavns Kommune valgt samme taktik, at bruge meget energi på at fortælle vælgerne, at dit og dat ikke er deres skyld.

I øvrigt kan jeg også minde om, at forligspartierne har et lignende forslag, et forslag, som på samme område sigter på at skabe bedre service, at udnytte ressourcerne bedre på integrationsområdet og at forebygge i stedet for at tvinge, straffe og stramme.

Med hensyn til De Konservatives hensigtserklæring nr. 49, har CD forståelse for motiverne, men vi kan umuligt stemme for et forslag, som det er formuleret. Sidste del af forslaget i gåseøjne, og jeg citerer, "... at der ikke foretages høringer af borgerne", sender et forkert signal eller i hvert fald et uheldigt signal til borgerne.

CD ser derfor frem til, at dette spørgsmål bliver drøftet i udvalget for Service- og Demokratiudvikling for at kigge på, hvordan man kan mindske eller drøfte brug og misbrug af høringer.

Så kan jeg ikke lade være med at kommentere borgmester Søren Pinds tale herfra omkring splittelsen i den borgerligt-liberale lejr. Ligesom den konservative leder Mogens Lønborg må jeg erkende, der er ikke tale om splittelse, der er tale om, at 2 ledere i Københavns Kommune har fuldstændig glemt, hvordan man kommer til magten, og hvordan man bevarer magten. Det drejer sig om at sælge politikken, alternativerne til københavnerne. I stedet for har man helt hen over hovedet på de øvrige 53 borgerrepræsentationsmedlemmer handlet i en form for personkamp og troet på, at det er det, københavnerne ønsker.

Det kan da godt være, det er smart, men for demokratiets skyld skal det og burde det være sådan, at det er varen, det er det politiske alternativ, som københavnerne er interesseret i. Det har også 2 danske seriøse formiddagsaviser også udtalt og givet CD medhold i. Vi har ikke i CD sagt nej til Venstre, vi har heller ikke sagt ja til Socialdemokraterne, vi siger bare, hvis der skal være et alternativ, så må vi også stå sammen om et fælles politisk alternativ. Det har desværre været en mangelvare.

Men jeg har taget til efterretning, at den liberale leder Søren Pind har været heroppe og taget kritikken til efterretning, og vi ser frem til, at vi mødes i den kommende tid for at få løst de her småridser, således så vi kan komme videre, fordi i virkeligheden tror jeg, vi alle er interesseret i at gøre det bedre for københavnerne.

Men det er klart, der er problematikken igen omkring at fokusere på kriminaliteten blandt unge indvandrere osv., hvordan man kan gøre, det kan for CD opfattes som en form for hetz. Men man har f.eks. ikke handlet på samme måde over for pædofile, der slår småpiger ihjel og slipper oven i købet med at få mad på et fængsel.

Jeg vil også minde om, at når vi diskuterer det her med, at Venstre og i øvrigt også Dansk Folkeparti og Enhedslisten til en vis grad har været heroppe og sige, jamen de er blevet holdt udenfor, jamen det sker jo den dag i dag, undskyld hvis Enhedslisten ikke har sagt det, men i hvert fald har det været klart for Dansk Folkeparti og Venstre. Men det sker jo den dag i dag jo, vi oplever i det danske Folketing, at vi har en regering, der udelukkende kører en retning, en vej, og der er ikke noget med at høre og lytte til andre. Så det er ikke noget nyt.

Forskellen er oven i købet, at med den her aftale har vi en bred aftale, der går hen over midten både fra venstre mod højre, det har vi ikke engang i Folketinget, og det Folketing ledes af en Venstreledet regering.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Men jeg må hellere slutte, så jeg siger i hvert fald, som jeg sagde på et tidspunkt, at med den konservative tilslutning til budgetaftalen er det reelt lykkedes at skabe grundlaget for en fremtidig meget stærk borgerlig indflydelse i København. Et borgerligt kraftcenter er skabt, idet samarbejdet mellem CD, De Radikale og Konservative nu har fået en fælles basis, som vil blive brugt til at fremme Københavns fortsatte positive udvikling.

Gruppen af borgerlige partier, som er positive, lader stemmerne arbejde og tager medansvar for byens udvikling og er nu større end den liberale gruppe. Det er ikke for at drille, det er simpelt hen for at sige, vi er her, hvis de liberale vil være med, og vi vil spille med.

Ellers vil jeg slutte af med at takke alle aftalepartier for godt samarbejde under forhandlingerne og ser frem til, at vi får snart på trykket på de knapper, så vi kan komme hjem.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: På det her tidspunkt af debatten er det vel ikke nogen hemmelighed, at vi i SF er rigtig glade for den budgetaftale, der er indgået, især på grund af de sociale fingeraftryk og børneplanen, som jo er en stor satsning på børnene. Som det er sagt, så er det en mærkesag for SF, at vi får den pasningsgaranti, som byen sukker efter.

Det koster, men i SF er vi villige til at prioritere gode gedigne løsninger, og vi løber ikke fra et vigtigt løfte til københavnernes.

I forhandlingsforløbet er børneplanen faktisk blevet endnu bedre, i og med at vi fremrykker pladsgarantien, så den også kommer til at dække de handicappede børn.

Jeg vil gerne sige også som Ben Haddou tak til partierne for et rigtig godt forhandlingsforløb, vi synes, at det er flot, at der er så udbredt enighed om at bruge så mange penge på børnene.

I forhold til det budgetunderskud, som har været i FAU, så skal der også lyde en ros til de partier, som rent faktisk har forstået, hvad det går ud på, nemlig at vi har et voksende pres på udgifter til handicappede børn og socialt truede børn og unge, løsningerne kommer ikke af sig selv. Der skal lyde en tak til de partier, som har behandlet det her problem seriøst og været med til at finde løsninger.

Så skal jeg sige, at budgetaftalen også betyder, at Københavns Kommune til gengæld for et årligt bidrag på 10 mio. kr. får tilført 50 mio. kr. ekstra hvert år i satspuljeaftalen. 18 forskellige projekter rettet mod psykisk syge, hjemløse i København får støtte, og rigtig mange mennesker får hjælp med den aftale. Så jeg er glad for, at det er lykkedes at få aftalen i hus, det må især glæde dem, som får gavn af den, hjemløse, psykisk syge, alkoholmente, stofmisbrugere, socialt udsatte grønlandere osv.

Til Karin Storgaard, som siger, at det kun skulle handle om børn og unge, må jeg sige, at det er altså en misforståelse, dem vi taler om her, det er alle aldersgrupper.

Så vil jeg godt trække 2 spørgsmål frem, hvor vi i SF har accepteret nogle omprioriteringer, vi har været skeptiske over for dem, men vi har accepteret det for at få det samlede billede til at gå op.

Det første er, at Strandgården, jeg tror, alle ved, at det bestemt ikke er SF's livret at skulle være med til at lukke en narkobehandlingsinstitution, men Strandgården har kørt med mange tomme pladser, den har været dyr. Vi har sikret os, at der i fremtiden ikke bliver færre behandlingspladser, og at vi kan efterleve behandlingsgarantien, og at de, der er i Strandgården, får mulighed for at fuldføre deres behandling.

Derudover har vi med det ændringsforslag, som budgetaftalepartierne fik vedtaget, sikret, at vi viderefører de gode erfaringer, som også er på Strandgården på de øvrige behandlings-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

steder, vi har. Det er ikke vores livret at gøre det, men vi har accepteret det som et led i det samlede billede.

Den anden ting, vi har diskuteret der, takststigningerne, vi er gået med til mindre takststigninger alene for at bevare en høj kvalitet i pasningstilbuddene og undgå besparelser på daginstitutionernes egne budgetter. Samtidig synes vi, det er helt rimeligt, at hvis vi skal finde de her penge, at de familier, som allerede har en plads, bidrager kollektivt med et mindre beløb.

Med til billedet hører også, at fripladsgrænserne er ændret, så man faktisk skal tjene ganske meget, før man skal betale fuld pris.

Til Mikkel Warming vil jeg sige, at det her er jo ikke anderledes end det, Enhedslisten har været med til tidligere år, hvor man på uddannelses- og ungdomsområdet har hævet priserne til det maksimale. Det har Enhedslisten tidligere stemt for, og Per Bregengaard har også været med i de øvelser.

Alt i alt trods de her ting, som vi har diskuteret, så er vi godt tilfredse med forliget. På grund af børneplanen, på grund af alle de andre gode ting, der er kommet med, vokselevløv, Rygcentret, fleksjob på daghøjskoler, fleksible åbningstider for bemandede legepladser osv.

Så bliver jeg nødt til at komme med en kommentar til Søren Pind, nu ved jeg ikke, om han stadig er i salen, men Søren Pind har offentligt kritiseret budgetaftalen i rimeligt skingre toner. Det kan der siges meget om, jeg har hæftet mig især ved én ting, nemlig at Søren Pind omtaler Venstres tidligere medvirken i budgetaftaler som en genopretning af København.

Til det vil jeg sige, at vi andre husker den såkaldte genopretning som en katastrofe for byen. Den såkaldte genopretning handlede om 4 pct.s besparelser på daginstitutionsområdet, som førte til, at Borgerrepræsentationen blev besat, personalet strejkede, Rådhuspladsen var stopfyldt med demonstranter.

I samme budgetaftale lukkede man plejehjem, ældrerådene protesterede, der blev udliciteret hospitalsopgaver. På den baggrund er det en direkte uhyggelig tanke at forestille sig Venstre medvirke i endnu en budgetaftale.

Med den nye budgetaftale for 2004 så er vi ude over den slingrekurs, kommunen har ført de seneste år, hvor de det ene år laver nedskæringer med de borgerlige og bagefter fører socialt ansvarlig politik med SF.

I øvrigt så vil jeg sige, at Venstres ændringsforslag viser jo, at partiet ikke er villig til at sikre pladsgarantien til københavnske forældre. Partiet har en masse udgiftskrævende ændringsforslag, men de vil finansiere dem med demografimidler, det betyder i virkeligheden, at Venstre vil tage pengene fra børneplanen.

Nu er der ikke lagt op til en meget lang debat her, så jeg tror ikke, jeg vil stille spørgsmål, jeg vil blot undre mig over, at Venstre ikke ønsker at støtte børneplanen. Jeg undrer mig over, at vi fortsat, hvis vi skulle følge Venstres forslag, skulle have en situation, hvor forældre skal opgive deres job, fordi de ikke kan få en institutionsplads, eller de studerende opgive deres studier, for det er konsekvensen, hvis Venstres forslag bliver vedtaget.

Jeg må også lige sige i forhold til det, der bliver sagt om integrationen, der har spillet faldt fra Søren Pinds side. Det er ikke rigtigt, det er direkte usandt. Kontanthjælpsgraden, som vi i mange år har kæmpet med, og som har ligget på 28 pct. er nu nede på 25 pct., det går fremad. I kommunen har vi en større andel etniske minoriteter ansat, det er steget fra 8 til 9½ pct.

Vi har indgået forpligtende aftaler med arbejdsmarkedets parter, LO, DA, FTF, kommunen, nu er arbejdsformidlingen også med, hvor virksomhederne har bundet sig til at tage del i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

det sociale ansvar, og hvor LO spiller aktivt med, og hvor kommunen har reorganiseret sin beskæftigelsesindsats.

Det er ikke fallit, det er ikke ensbetydende med, at det ikke kan blive bedre, for selvfølgelig kan det det, men det er helt forkert at sige, at integrationsindsatsen har spillet fallit.

Så vil jeg sige i forhold til Enhedslisten, at i SF er vi kede af, at de sprang fra budgetaftalen, faktisk har vi siden valget lavet nogle gode aftaler, som har holdt kommunen på ret kurs.

Jeg synes, at de forslag, som Venstre har stillet, om at skære pengene i børneplanen, tydeligt viser, hvad der vil ske, hvis Socialdemokratiet og Kramer var tvunget til at lave forlig med højrefløjen.

De Konservatives udmeldinger herom, at børneplanen og halvdagspasning viser også, hvad der sker, hvis der ikke er en venstrefløj, som kan lave aftaler med Socialdemokratiet. Det vil betyde, at vi vil komme til at føre en rent højreorienteret politik, og der er vi glade for i SF, at vi har været med til at sikre både børneplanen, men også at det ikke bliver ren højreorienteret politik, vi fører i Københavns Kommune.

Så alt i alt en rigtig flot aftale. Vi er glade for, at vi har fået lavet et bredt forlig, og vi er glade for, at det stadig væk er gode sociale fingeraftryk, og der er penge til børneplanen.

Rikke Fog-Møller (Ø): Jamen det er jo godt at høre, at SF er glad for, at det ikke er blevet ren højreorienteret politik, kun næsten ren højreorienteret politik, tillykke med det, SF.

Som venstrefløj, som kan tvinge Socialdemokratiet til at overholde de aftaler, de har indgået med børneplanen, tror jeg ærligt alt, at Socialdemokratiet havde gjort det alligevel, når de nu havde skrevet under på aftalen, det kan man selvfølgelig vælge at have den mistillid til Socialdemokratiet, det tror jeg ikke, jeg har i dette tilfælde. Børneplanen er trods alt et meget prestigefyldt værk også for Socialdemokratiet.

Men SF har valgt at betale magtens pris, SF har valgt at ofre Strandgården og døgninstitutionspladser for at komme ind i det her budget. Tillykke med det, SF. Fordi, som vi jo alle sammen ved, så er børneplanen sådan set finansieret på de forslag, som var før, det er tekniske ændringsforslag, der ligger, og vi er naturligvis ansvarlige som part til børneplanen, deleforældre eller ej, ansvarlige over for den plan, vi har lavet og for finansieringen af den, og det fremgår også tydeligt af de budgetoplæg, som vi har haft i vores forhandlingssituationer. Vi finder det ærlig talt meget besynderligt, at man har valgt at fremsætte de her forslag uden at inddrage Enhedslisten, altså forslagene om finansieringen.

Derfor vi stemmer selvfølgelig for de finansieringsforslag, det er fuldstændig i tråd med vores politik. Men det er ikke i tråd med vores politik at gå ud og argumentere med finansiering af børneplanen med stigende forældretakster. Jeg synes, at det ærlig talt, må jeg indrømme, er latterligt, at man går ud og forsøger at få det til at se ud, som om det er vigtigt, at forældrene med det forholdsvis lille beløb, som alligevel rammer så hårdt på den gruppe, det rammer, at man fremstiller det, som om at her har vi en solidarisk betaling på det her.

Takststigningerne rammer skævt, det er forældre, som i forvejen betaler en meget høj pris for deres daginstitutioner, lige præcis vuggestueforældrene betaler temmelig voldsomt for deres daginstitutioner.

Vi ved jo også godt, at de her børneforældre ikke er helt så velhavende, som vi før har troet, i hvert fald gik det op for familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, at der var et gevaldigt underskud i forhold til, hvad man havde troet, man ville få ind af indtægter fra de her forældre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Beskeden til forældrene er, nå har I virkelig ikke flere penge, jamen så hæver vi da taksten, for så kan I betale alligevel. Skønt.

Andre der skal betale, det er stofmisbrugerne. Københavns Kommunes eneste anderledes tilbud med længerevarende ophold og fokus på andre elementer end stof/ikkestof, Strandgården, det forsvandt over night. SF havde ikke is i maven til at bevare Strandgården på trods af det forholdsvis meget lille beløb, som det bidrager med til den samlede budgetaftale.

Det blev ikke mindre besynderligt af, at vi i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget faktisk var ved at overveje meget frem og tilbage om, hvordan og hvorledes man kunne gøre det her. Men de overvejelser blev amputeret af SF, som fandt det mere ansvarligt at lukke Strandgården ret hurtigt. Strandgården fungerer selvsagt i det her øjeblik, hvor vi har den her budgetdebat, der er 23 indskrevne, der er 3 på venteliste, og SF mener åbenbart alligevel, at det er forsvarligt at hente 1 mio. på næste års budget på disse menneskers bekostning uden at have overvejet, om man kan skabe et reelt alternativ, der er lige så godt og måske billigere, hvem ved det. Det blev vi i hvert fald ikke færdige med at overveje i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

I samme omgang har man fundet et noget større beløb ved at fjerne nogle døgninstitutionspladser, og det kan der måske være fornuft i, men det ved vi bare ikke endnu, fordi der er en masse undersøgelser i gang på dette område, og vi aner ikke, om det er nogen, vi skal bruge eller ej, eller hvordan de skal konverteres, hvis de skal konverteres til andre ting. Men nu har vi fjernet dem, eller det kommer vi til om et øjeblik, og så er det jo bare ærgerligt.

Mogens Lønborg ville gerne have haft flere penge til HS, så vil jeg opfordre De Konservative til at udnytte deres partikontakter en anden gang, til måske at få det her til at falde lidt bedre på plads, sådan så vi ikke står med et så gevaldigt udmøntet nedskæringsbudget i HS, som vi gør i dag, et budget, der kommer til at koste, jeg tror ikke på, det bliver muligt at opretholde den kvalitet i HS med de nedskæringer, der kommer nu.

Så lige til de her gratis daginstitutionspladser, jo, vi går ind for gratis daginstitutionspladser, men så må det altså gælde alle, det kan jo ikke være noget, man kun tilbyder til nogle forældre og ikke til andre.

Ben Haddou mener, det er en stor gevinst i denne budgetaftale, at det lykkedes at opfordre HS til at udvikle en sammenhæng mellem mål og økonomi, men det er jo også fint nok at opfordre HS til det, vi ved alle sammen, hvad det er for nogle gevaldigt store problemer, HS står med, og vi ved også, hvad de her mange, mange millioner betyder for HS i det samlede budget. Det er altså lidt groft, vil jeg sige, over for HS' ansatte at komme med en sådan udmelding.

Så kommer vi til aktiveringsprojektet for renholdelse. Mikkel Warming har allerede været inde på, hvordan det hænger ekstremt dårligt sammen med, at man skærer på de generelle renholdelsesudgifter, og så forærer man lidt til et festforetagende, hvor der kan klippes nogle snore over, fordi man kan få nogle folk ud og feje gader.

Jeg synes faktisk, at det vil være betydeligt bedre, hvis man gav KTK en økonomi til at fortsætte eller andre til at fortsætte med renholdelse af gaderne og så arbejdede for at få varige arbejdspladser for indvandrere ind i nogle af de her steder. Det tror jeg også ville have en betydeligt bedre integrationseffekt end at lave de her små festforeninger.

Som konklusion kan jeg sige, at jeg synes, det er ærgerligt, at SF og Socialdemokratiet har valgt at læne sig op ad de borgerlige partier, de har valgt at skære ned i stedet for at tage imod Enhedslistens tilbud om at finansiere bl.a. underskuddet i FAF 100 pct.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

Så vi står nu med nogle alvorlige uløste problemer. Vi står med Strandgården, vi står med HS og døgninstitutionerne. Jeg kan kun sige, jo, det er magtens pris, og jeg tror, det bliver en bitter pille.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke trætte forsamlingen unødigt, kun nødigt. Altså når man hører Mogens Lønborg stå her og rose et forlig, han overhovedet ikke har forhandlet men bare skrevet under på, så er man klar over, at der er ugler i mosen her.

Men det er der såmænd ingen grund til at gå i dybden med, for det ved alle jo. Jeg skal kun tale om kulturens område, og der vil jeg sige, at hvis jeg sammenligner resultatet med den indledningstale og det konkrete budget, vi havde lagt i forbindelse med oplægget til forhandlingerne, så kan man konstatere, at mange af de ting, vi gerne vil have med i budgettet, er kommet med i budgettet. Den cadeau skal partierne have, at så hjernedøde er de trods alt ikke, at de har glemt alt. Det var ikke Mogens Lønborg, det var slet ikke med i den del af forretningen.

Men så er der selvfølgelig alle de ting, der ikke er kommet med plus de ting, der simpelt hen ikke er finansieret eller sagt på en anden måde, der hvor logikken og balancen i kulturpolitikken falder på jorden. Det vil med andre ord sige, der hvor man går ind og skærer fast ned årligt på det, jeg vil kalde grundstenene i den københavnske kulturpolitik, noget så simpelt.

Det hjælper ikke, at Inger Marie Bruun-Vierød tidligere var oppe og bryste sig af, hvad De Radikale har fået opnået via det her forlig. Hun skulle hellere have forklaret, hvad de ikke havde fået opnået, og hvad konsekvenserne er af det.

Lad mig tage et eksempel. Det er muligt at stable 20 mio. kr. sammen til H.C. Andersen-året 2005, det er der ikke meget eventyr over, når man betænker, at biblioteksvæsenet hvert år skal spare 5,1 mio. kr., og det er resultatet, efter at Bogbussen er reddet i øvrigt, det er virkeligheden. Det virker på mig, som om at balancen er totalt forskudt, eller også er de mennesker, der har siddet i en konkret situation, blevet ganske forblændet af sig selv. Fordi man tænker jo ikke på det, der er basis de københavnske kulturinstitutioner og tilbud.

Jeg har, og Enhedslisten har bestemt ikke noget imod fest og farver, overhovedet ikke, men man bliver altså lige nødt til at sikre, at der er den her sammenhæng imellem det faste og det frie, der er til rådighed for skæg og ballade. Det er der altså ikke i det her budgetforslag, det er jeg ked af at måtte sige.

Se, en anden negativ ting med det her budget det er jo, at man lægger op til, at det her skal fortsætte. Om ikke særligt mange måneder så skal vi også i Kultur- og Fritidsudvalget til at diskutere, nå hvor skal vi nu finde 10-13 mio. kr., hvad det nu måtte blive, på budgettet. Det er interessant, det er fremsynet tænkt.

Dem der har den mindste smule forstand på kulturbudgettet, de ved, hvor bundne midlerne er, og hvor få frie midler der faktisk er. Man kan ikke gå ind og lave noget nu, uden man går ind og gør det på det område, som man kalder den service, det indhold, som borgerne møder, det kan ikke undgås.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at kulturområdet samlet via denne her budgetforhandling jo får tilført flere penge, end man afleverer, det er heller ikke nogen nyhed, sådan har det været de sidste mange år.

Men det deprimerende er mangel på kulturpolitik, at man ikke forholder sig til, hvad er det, der under alle omstændigheder skal vedligeholdes og udvikles, det forholder man sig ikke til, eller rettere det forholder man sig uvidende til, eller som om det er en tilfældighed åben-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

bart. Man har i den sene nattetime ikke rigtigt været klar over, hvad sammenhængen måske var.

Godt. Så er der alle mulige andre ting, som ikke er kommet med i forliget, men hvor vi selvfølgelig glæder os voldsomt til at henvise sagerne, vi kalder det strategien om at omringe flertallet. Fordi til denne her fantastiske forhandling, der skal finde sted til sommer, der findes ikke et krav, der ikke kan opfyldes, og der findes ingen krav i København og slet ikke om idrætsverdenen, som slet ikke er retfærdige, det siger i hvert fald flere af forligspartierne.

Så intet er mere naturligt end at henvise alle krav, der måtte være, alle verserende sager, som ligger i Kulturudvalget, af sted til hest, det er til sommerforhandlingen, det store sommermøde, hvor man skal dele rart ud af midlerne.

Må jeg få lov at nævne bare et par konkrete ting, som der faktisk ligger, og som der er ganske megen fornuft i, som der ikke er blevet plads til i budgetforliget. Det er en lang række foreninger og klubber, som faktisk responderer på det, vi har arbejdet på, netop at flere melder sig ind i de københavnske unge, melder sig ind i foreningslivet. Nu er der så bare det problem, at de kan ikke komme af med tøjet eller få vasket kroppen, o.k.

Så er der selvfølgelig konstruktive forslag til udvidelse af klubfaciliteter, der er omklædningsrum, vaskerum, noget så banalt, det er der ikke penge til. Sagen har ligget i bero, indtil budgetforhandlingen var overstået, og nu er resultatet selvfølgelig, at det vil Enhedslisten, det kan jeg godt annoncere allerede nu, når den kommer op måske næste gang, henvise den til den her berømte sommerforhandling 2004, fordi det er så gode forslag, der ligger.

Jeg håber, jeg ved godt, at flertalsfolkene stemmer imod vores ændringsforslag i dag, hvad det angår.

Så kan jeg heller ikke lade være med, og jeg skal nok lade være med at kommentere alle vores ændringsforslag, men jeg kan ikke lade være med at kommentere 2 ændringsforslag, vi har, for jeg ved, at måske vil Finn Rudaizky gerne gå op og sige noget i den anledning. Det har noget med Christianshavn og med Amager at gøre, og så er Finn Rudaizky altid på spidserne med Amager Bladet forrest.

Altså Holmen, vi har faktisk afsat nogle midler til noget, jeg ved, Enhedslisten og Finn Rudaizky er hundrede procent enige i, det er en skandale, som det sviner derude, det er en ting på overfladen. Det sviner også i undergrunden, der bliver ikke drænet ordentligt etc. Dvs. brugbarheden af det pragtfulde anlæg ude på Arsenaløen, som vi har kæmpet så mange år for at få, er ikke af en standard, som vi overhovedet kan ønske.

Vi har så i al ydmyghed afsat 1 mio. kr. til udbedringerne, vi fik først senere, efter at vi skulle have afleveret de her papirer, at vide, hvor meget beløbet måske egentlig er, det kan være, det er 2,6, sådan er det vel i kommunale forvaltninger, ikke. Det kan også være, det er mere, det kan være, det er mindre, det vil vise sig.

Det er i hvert fald et skridt, der er ingen grund til at stemme imod denne ene million. Jeg kan kun komme i tanker om et argument for at stemme imod Enhedslistens forslag om en million til Christianshavn og til idrætten, det er, hvis man har sin historiske erfaring og ballast med herind og tænker på et medlem, som i øjeblikket har orlov fra forsamlingen og sidder i Folketinget, og som 4 år i træk stemte imod et andet forslag, vi har, det der hedder lys over Sundby, nu vil vi nemlig have det. Der er afsat 2 mio. kr., i de 4 år, der gik dengang, der var det kun en halv mio., men tingene er jo blevet dyrere.

Se, jeg kom fra at sige, hvilket godt argument kan der være for at stemme imod Enhedslistens ene million til Christianshavn, jo, det er der, hvis man tænker på, hvordan det berørte medlem, som nu sidder i Folketinget, klarede det dengang. Hun sagde, Jens Kjær Christensen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

tager fuldkommen fejl, fuldkommen fejl, jeg vil ikke stemme for det der forslag, Jens Kjær Christensen og Enhedslisten har stemt for, næh, for jeg har aftalt med overborgmesteren, overborgmesteren, den sag bliver ordnet. Jeg vil ikke fortælle, hvor mange år det er siden altså, jeg vil ikke fortælle det, der er noget eventyr over historien.

Men nu har jeg hermed givet Finn Rudaizky forklaringen til Amager Bladet, han kan referere til et meget prominent medlem også fra Amager, der sidder i Folketinget og forklare, hvorfor han stemmer imod sans og samling. Tak.

Så til allersidst så er der Dansk Folkeparti selvfølgelig, dem skal man ikke glemme midt i forvirringen jo, de har stillet 2 interessante hensigtserklæringer. Nu er hensigtserklæringer jo ikke, hvad de nogen sinde har været, men altså jeg vil nok sige, det har slået dog, nu finder jeg dem, her er de. Det er H 52 og H 53, det lyder som pletfjerningsmiddel, men det er det ikke. Det handler om, jeg vil godt have lov til at læse det op, jeg er ikke sikker på, at alle har læst det nemlig. Det første, H 52, hedder:

"Der udarbejdes i alle forvaltninger en plan, der opfordrer til og fremmer fysisk aktivitet hos de københavnske borgere."

Det var en rigtig lammer, denne her. Hvad er det, der står. Jeg tager lige det andet forslag også:

"Alle kommunale instanser, der har kontakt med børn" – lovlig kontakt, går jeg ud fra – "arbejder konstruktivt på at fremme bevægelse og idræt hos alle børn i Københavns Kommune. Der skal udarbejdes en plan i samtlige forvaltninger, der arbejder med motion og bevægelse i forbindelse med kontakt med børn/forældre."

Det er ikke i selve kontakten, det ved vi jo ikke, det er der, problemerne opstår. Det er ganske utydeligt, vi har altså skrevet en protokolbemærkning, det vil jeg godt afsløre, som begrundelse for, hvorfor vi stemmer imod de her 2 hensigtserklæringer. Jeg ved nemlig ikke, hvad flertalsfolkene har besluttet sig til, det var sådan noget, man kunne blive cremet på det her og sige, der er man frit stillet, for det er da noget, der lyder meget godt. Nå, sådan ser det jo sikkert ikke, det er ren stalinisme jo.

Ø har meget sympati for det, vi tror, forslagsstillerne måske mener, men usikkerheden om, hvad det praktisk vil indebære, gør, at Ø ikke i den givne form kan støtte hensigtserklæringerne.

Så tror jeg, jeg siger tak for ordet.

2. næstformand (**Bente Frost**): Men skulle man ikke aflevere det der forslag, så vi kan huske at få det lagt med til H 51 og H 52. Hr. Kjær Christensen, skal man ikke aflevere en sådan protokolbemærkning, så vi husker at få den med til H 51 og H 52? (*Jens Kjær Christensen*: Må jeg sige til den fg. formand, nej, det hænger sammen med en anden hensigtserklæring som en protokolbemærkning, så den kommer senere). O.k., den kommer senere, jamen tak for det.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil jo indlede med at sige, at der jo ikke er nævnt meget om skolerne i den her budgetdebat, og det blev der faktisk heller ikke i de indledende runder. Det har faktisk vist sig at have haft ret så katastrofale konsekvenser for skolerne, der er ikke meget at prale af.

Det er dog så med en enkelt undtagelse, nemlig gymnasieområdet som takket være elevernes aktioner osv. har fået noget mere opmærksomhed. Det der er blevet omtalt her er jo så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

mere, at borgmesteren har meldt ud og sagt, at hvis man ikke finder nogen penge til at få udbygget gymnasierne med ti næste år, så kniber det med at rumme 5 flere 1. g-klasser.

Det har jeg jo så måttet udlægge til, at hvis man ikke finder pengene til det, jamen den logiske konsekvens er jo så, at man må proppe den ind i de antal eksisterende klasser der er. Det synes Charlotte Wieth-Klitgaard ikke er en seriøs måde at behandle sagen på, og det forstår jeg simpelt hen ikke.

Jeg forstår så slet ikke, hvorfor aftalepartierne bagefter melder ud, at de garanterer, at der ikke kommer mere end 28 i klassen, og at de i øvrigt nok skal være med til at finde pengene. Det sidste er selvfølgelig et fremskridt.

Det der gør mig nervøs, og som Mikkel Warming ikke får nævnt, det er, hvordan man vil finde pengene. Spørgsmålet er, om det skal tages via et 6-årigt lån, som skal afdrages over driftsbudgettet, og dvs. nedskæringer, som kommer oven i det, som bliver meldt ud i de rammeforringelser, vi alle ved, der kommer til foråret. Fordi så vil det svie til folkeskolen, til fritidshjemmene, eller man vælger måske for at inddække den besparelse, at hæve klassekvotienterne ude i gymnasiet.

Jeg synes, man kan finde andre kreative måder at løse det her problem, f.eks. ved at låne det af den anlægssum, der er til det nye gymnasium, som bliver bygget, man går i gang med projekteringen i år eller er i gang med den, og byggeriet kommer så i gang næste år og løber også i 05 og 06. På det tidspunkt så er man selvfølgelig tvunget til at betale lånet tilbage, hvis gymnasiet skal stå færdigt på det tidspunkt.

Men det synes jeg, aftalepartierne alvorligt skal overveje, er det her imødekommenhed, som man har haft i forhold til gymnasieeleverne, nedskæringer, man ønsker at vælte over på andre områder inden for undervisningssektoren, eller er det en mere hensigtsmæssig løsning.

børneplanen er en fin ting. Jeg er også glad for, at vi fik skoleområdet med, selv om dem, der nok var bannerførere til, at det kom igennem, var de forældre, der ventede på at få deres børn passet efter barselsorlovens udløb. Det er vigtigt, at man kender planerne, og at der kommer planer omkring udbygningen af skolerne.

børneplanen har jeg tidligere skitseret, at hvis man skulle give den karakter, så var den til 10. Der er 2 udfordringer i den, som ikke er løst. Den ene er spørgsmålet om skolerne på Vesterbro, hvor der kommer til at mangle kapacitet, det ligger ikke i børneplanen, at KVUC nede på Gasværksvejen kan flytte et andet sted hen, hvor det selvfølgelig kommer til at koste noget at genhuse den institution, således at man kan genåbne Gasværksvejens Skole, således som udvalget har peget på er den fornuftige måde at løse kapacitetsproblemerne på på Vesterbro.

Den anden udfordring ligger der, hvor vi skal bygge helt nye skoler med de grundomkostninger, der er forbundet med det. Det drejer sig om Ørestaden, det drejer sig om ny skole ude i Sydhavnen, når byggeriet kommer i gang der.

Jeg har så sent som i dag forstået, at de sidste byggegrunde til boliger i Ørestaden er solgt, så der kommer altså til at ske noget, forventer jeg i løbet af en meget kort årrække, som vi bliver nødt til at løse også der.

børneplanen er et plus, som Enhedslisten har medvirket til, og som er indskrevet i det her budget. Men ellers er der ikke meget at prale af, der er faktisk kun nedskæringer på skolerne i øvrigt.

Der er en beskæring set i forhold til i år på 10 mio. kr. til undervisningsmidler, og det er vel at mærke nogle midler, som der er hårdt brug for i kommunen. Det forholder sig jo sådan, at elevtallet stiger, og de flere elever, der bliver på næste klassetrin, ja, der er jo så dermed færre bøger af de mere lasede slags, de kan arve fra deres forgængere klassetrinet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

Så der er nødvendighed med, at vi havde fortsat en opprioritering af det område, således som det er sket i de 2 sidste år, og således som elevstrejkerne satte fokus på, de elevstrejker, der var i foråret 2002.

Jeg synes, at det er beklageligt, at i det her budget er der sket en brat opbremsning i den udvikling, vi har set, der er markante forringelser, som skolerne vil opleve på dette område.

På samme måde som Charlotte Wieth-Klitgaard pegede på, så er der beskæring af legepladspuljen, og det er nogle midler, som man ude på skolerne har været utroligt glade for.

Der er problemer med prisen for skrivepapir, og der er også andre problemer.

Enhedslisten havde i deres budgetudspil også lagt op til, at der skulle ske nogle få, men vigtige forbedringer. Det ene forslag gik på, at der skulle være 2 børnehaveklasseledere i alle børnehaveklasse. Det er en vigtig ting, hvis man foruden at have samtænkning med fritidshjemmene, også skal sikre integration med den øvrige indskoling, altså det med at børnehaveklasselederne også får noget med 1. og 2. klasse at gøre, således som de har fået det tidligere på skolerne. Men det er en tradition, som er forsvundet, og som kun finder sted, hvor der egentlig er projektforsøg, der kører, hvor der muligvis også er i nogle af samtækningsprojekterne, hvor man kan gå på tværs af klasserne.

Den anden ting, som vi gerne havde set styrket, og som også var prioriteret i udvalget, det var de mere kreative fag. Der har været meget fokus på en mere boglig skole. Vi synes også, kreativiteten er vigtig og udvikle kvaliteten i kreativiteten.

I den forbindelse havde vi meget gerne set, at et sted som Teaterbutikken havde fået nogle penge, således at de kunne lave samarbejdsprojekter med skolerne, på samme måde som vi ser det med Billedskolen, og som vi ser det med Musikskolen, som vi fik ind i sidste års projekt. Der har været nogle glimrende projektforsøg, som jeg har fået tilbagemelding på, hvor man har været ude og lave ting og fælles ting ude på skolerne.

De her ting er spændende både i forhold til det, det bibringer børnene, men også i forhold til hvad de bibringer de lærere, der fungerer, det er en gedigen sidemandsoplæring, der foregår i mange af de her samarbejdsprojekter, og noget som værdsættes meget højt.

Der er også andre mindre forslag bl.a. om at styrke en lille smule tilskuddene til elevorganisationerne og til, at man kan gå ud på skolerne, Bøsser og Lesbiskes Skolegruppe, og have besøg på skolerne en gang om året.

Omkring selve afstemningstemaet der tror jeg, Mikkel Warming glimrende har redegjort for vores bevæggrunde.

Omkring hensigtserklæringerne så vil jeg sige, at også der har Dansk Folkeparti et temmelig uforståeligt forslag, som er svært ved at se, hvad indebærer med, at Københavns Kommune skal over 3 år arbejde for, at der gives en ekstra idrætstime for alle i 3. - 6. klasse.

Jamen hvad vil det sige, vi arbejder for det, vil det sige, at man vil sikre nogle budgetmidler til det, er det således, at de skal tages fra de eksisterende timer, eller hvordan forestiller man sig det her indløst. Så det har Enhedslisten en protokolbemærkning til, at forslaget om at styrke idræt er sympatisk, men det er uklart, hvad forslaget indebærer. Derfor må vi undlade at stemme.

Det må Bente Frost sådan set gerne få med det samme, for jeg har kopi af det.

Der er også et forslag stillet af De Radikale, De Konservative og Centrum-Demokraterne, H20, hvor vi jo har bedt om en delt afstemning, således at vi meget gerne vil stemme for det der med, at man sætter fokus på drengene, når det drejer sig om specialundervisning. Det mener jeg faktisk, at man måske gør i forvejen, men jeg synes ikke, det er til nogen skade at få

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 9. oktober 2003

fremhævet, at det med specialundervisning, det med utilpassede børn jo i høj grad er det hanlige køn, som volder problemerne der.

Det som vi ikke vil stemme for, eller det som vi vil stemme imod, det er ønsket om at pege på en kønsopdelt undervisning i enkelte fag. Jeg synes, det er udmærket at prøve kønsopdelt undervisning i perioder osv., men gøre det til en mere permanent ting, som der lægges op til her i bestemte fag, det er ikke Enhedslistens politik.

Der er også et forslag om de særligt begavede børn, som de samme partier ønsker at sætte fokus på, det vil vi også stemme imod. Det lyder, som om at der skal gøres noget særligt for denne gruppe, i modsætning, kan man jo let forstå det, til de børn, som har problemer, eller de børn, som klarer sig rimelig godt i skolen.

Vi mener faktisk, at løsningen på dette problem skal ses i det, der hedder den differentierede undervisning, og netop det formål, der står i folkeskoleloven, med at man skal tage udgangspunkt i den enkelte elevs forudsætninger, og det er sådan set ligegyldigt, om de er superintelligente eller ikke er det. Så vi vil derfor stemme imod den hensigtserklæring.

Jeg tror ikke, jeg vil forlænge debatten med meget mere og agter at forlade talerstolen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det siger vi tak for.

Ole Hentzen (C): Som det tydeligt er sagt så udmærket af Dansk Folkepartis ordfører, Karin Storgaard, og Enhedslistens Mikkel Warming, så er det jo ikke ligefrem det område, altså Bygge & Teknik, som i øjeblikket har en Venstreborgmester, der har fået betegnelsen de ikkeprioriterede, højt prioriterede områder i det her budgetforlig.

Jeg tror, betegnelsen ikkeprioriterede er meget rammende. Med de besparelleskrav, som skal gennemføres, som jo efterlader os med en uløst problematik vedrørende partikelfiltre, miljøzoner, nedskæringer på hele besparelsesområdet, stigende antal huller i vejene, færre kilometer cykelsti, færre træer, der bliver plantet, flere afskedigelser for overhovedet at kunne få enderne til at hænge sammen, ja, så er det klart, det er et område, som ikke har en borgmester, der er omfattet af budgetforliget. Og sådan er det.

Det er bare trist for borgerne i København, men det må vi andre så lære at fortælle dem, at det er prisen, som Venstre og borgerne må betale, det går altså ud over servicen til borgerne, hvis man ikke er med i et budgetforlig.

De Konservative har stillet en hel del hensigtserklæringer, som jeg godt lige vil omtale. Den første skal dog have en værdig omtale, det er en, der er stillet af Enhedslisten, det er H38 vedr. byfornyelsesstrategi, som nu er blevet opdelt til en 38.1 og en 38.2.

Jeg skal sige, Den Konservative Gruppe støtter den første del, der skal laves en ny bygningsstrategi, naturligvis skal der det, for ellers kommer vi ikke videre i København. Denne forsamling bør samlet drøfte, hvad gør vi så, når nu området - ikke hvis - men når nu området bliver beskåret, og så må vi prioritere anderledes. Det giver vi håndslag på, det mener vi absolut er nødvendigt, og den drøftelse skal vi tage her i Borgerrepræsentationen.

Så har vi sammen med CD stillet forslag om en havnetunnel for at minde jer om, at vi mener rent faktisk, at det er en løsning, som er nødvendig for at kunne tage den trafikafvikling, som kommer som et kæmpeproblem, det skal vi have løst.

Så var der nogle, der havde drømt om, at man kunne plastre Nokken til med nogle en- eller tofamiliehuse liggende ude på vandet i et vist antal på 20-30 stk. Det må være en drøm, der er opstået, fordi vedkommende, der sådan set havde fået den, både var den øverst ansvarlige for kommuneplanlægningen, og så vidste, at der ikke skulle særligt kommuneplantillæg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

eller lokalplan inde på land, fordi kommunen ejede det. Og så i øvrigt var havnen den anden part, og så havde man fundet ud af, at det var et godt forsøgsområde.

Der var gudskelov et flertal, der i hvert fald internt i Bygge- og Teknikudvalget sagde "aldrig i livet". Hvis det skal gennemføres, så skal det ske i fuld offentlighed, så skal det ske igennem en høring af befolkningen i København, og så skal det ske gennem lokalplanlægning. Derfor har vi stillet det for at minde alle om, at det kræver en lokalplan, hvis der er nogle, der vil mase det ned over Nokken. Så det er altså nr. 44, som vi beder om, at man stemmer for.

Så vil jeg sige til 46, som har en lidt speciel ordlyd, den har nemlig den ordlyd, at man må sige, trafikforbindelsen mellem Operaen og det nye skuespilhus skal være en højklasset trafikforbindelse. Der er så sket det i mellemtiden, at dem der forhandler for Den Konservative Gruppe har trukket det, idet de mener, at det er omfattet af aftalestof. Jeg har forgæves prøvet at afklare, hvad er aftalestoffet, der gør, at man ikke må bekræfte, at det var det, der stod i aftalen.

Men jeg respekterer selvfølgelig, at der er et flertal, der siger, at det må man ikke diskutere, man må ikke diskutere, hvad det er, der står i den aftale, og derfor vil jeg selvfølgelig heller ikke stemme for den, når nu flertallet har sagt, det må vi ikke diskutere.

Det samme gælder et andet problem, det var forbindelsen mellem Kvæsthusbroen og Holmen, det må heller ikke diskuteres her fra talerstolen og skal åbenbart derfor trækkes. Vi respekterer selvfølgelig, der er et flertal på 3 i Den Konservative Gruppe, der har bestemt, at det skal trækkes, fordi det ikke må drøftes. Jeg har stadig ikke fået at vide, hvorfor det ikke må drøftes, for der står ikke i den aftale, der indgår i 2001, at det ikke må drøftes overhovedet. Men der er nogle, der ikke ønsker det drøftet, og det må jeg så respektere.

Den sidste hensigtserklæring, der er stillet fra De Konservative, det er vedrørende den trafik- og miljøplan, som er lagt frem, men som er lagt på is indtil videre. Den har en formulering om, at da der ikke er afsat penge til gennemførelsen af de mål, der er i trafik- og miljøhandlingsplanen, så beslutter Borgerrepræsentationen, at der ikke skal foretages høring af borgerne.

Der skal mit svar være klart til Enhedslisten, der efterlyste, det er ikke et spørgsmål om, at den ikke skal sendes i høring, det er selvfølgelig en formulering, som kan være lidt utydelig, men så lad mig tydeliggøre den. Den skal absolut lægges i mølposen, det er ikke et spørgsmål om, at borgerne ikke skal høres, for det skal de naturligvis, når der afsættes midler, så skal de indblandes demokratisk selvfølgelig deri. Men når der ikke afsættes midler, så kan man ikke gennemføre den plan, og man kan derfor heller ikke sende den i høring. Derfor vil De Konservative også stemme imod den.

Vi stemmer selvfølgelig for formuleringen her, fordi det er jo beskeden til borgerne, vi kan ikke sende noget ud, som er det rene volapyk, hvor der ikke er nogen penge, det er idioti, og vi ønsker ikke at medvirke til idioti.

Wallait Khan (V): Det er ikke nogen lang tale, men det er bare nogle bemærkninger. Selvfølgelig kan jeg sige en hel masse om, hvad de forskellige talere har sagt, men jeg vil ikke forlænge den diskussion.

Men jeg vil bare sige, al den diskussion, hvis man har prøvet at overbevise københavnere om, at man har gjort noget godt ved at holde Venstre ude, så tager man fejl. Alle kan sige, der ikke er nogen sund fornuft i det her, det er bare taktik uden at tænke på, hvad København fortjener, og hvad københavnere ønsker. Københavnerne vil jo have meget mere samarbejde,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

reelt samarbejde for at finde reelle løsninger på de problemer, som københavnernes og København står overfor, men det er man ligeglad med. Det er vigtigere for nogle at have den taktik, valgtaktik.

Men på den anden side så har vi venstrefløjens, som er rigtig glad og praler i dag med, at vi har fået det bedste ønskede forlig. Så må vi håbe, at de vil være i stand til at præsentere også de bedste løsninger, og vi må så håbe, at vi ikke efter et år står og græder over de samme problemer, som vi har hørt gang på gang.

Det vil jeg meget gerne have, at det bliver noteret, at nu, efter at Venstre er holdt ude og har et forlig, som man siger, at det er det bedste forlig, og ved at man har holdt Venstre udenfor, så har vi løst alle problemer. Så må vi håbe, at vi får de løsninger i øjne, det må vi håbe.

Mødet blev suspenderet kl. 18.50

Mødet blev genoptaget kl. 19.10

Man gik først til afstemning vedr. 459/03:

Indstillingen blev godkendt.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag 460/03:

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen (A) stillede følgende ændringsforslag om tilføjelse af nye at-punkter:

"At Økonomiudvalgets finansposter, funktion 7.79.7, Bidrag til HUR, forhøjes med 77 t. kr. i 2004

at Økonomiudvalgets finansposter, funktion 8.05.5, reduceres med 77 t. kr. i 2004

at Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevilling "Sikringsydelse til ældre" reduceres med 667 t. kr. i 2004

at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets bevilling "Lovbundne områder" reduceres med 12.468 t. kr. i 2004

at Økonomiudvalgets bevilling "Finansposter", funktion 8.05.5, "Forskydninger i likvide aktiver" (kassebeholdningen) øges med 13.135 t. kr. i 2004"

Ændringsforslagene blev vedtaget.**Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt.**

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. 367/03:

(Afstemningen om budgetforslaget (sag 367/03) kan ses i beslutningsreferatet fra mødet den 9. oktober 2003).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 9. oktober 2003**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er vi igennem, og hermed er budgetbehandlingen for 2004 afsluttet. Jeg takker for indsatsen, også for, at teknikken virkede så godt, som den gjorde.

Jeg skal oplyse, at jeg netop er blevet gjort opmærksom på skatteprocenten. Der er sket det, at den vil blive på 32,1, så alt er gået, som det skulle. Så Københavns Kommune har fået et budget næste år.

=====

4) BR 466/2003. Tillægsbevillinger til budget 2003 vedrørende FAU som følge af budgetforlig for 2004

Indstilling om, at der gives tillægsbevilling på 47,9 mio. kr. vedrørende forventet merforbrug på forældrebetaling og søskenderabat til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2003 på området Servicetilbud til børnefamilier i forlængelse af budgetforliget for 2004, jf. bilag 1: ØU 281/2003, at der gives tillægsbevilling på 13,1 mio. kr. vedrørende forventet merforbrug i dagplejen til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2003 på området Servicetilbud til børnefamilier i forlængelse af budgetforliget for 2004, jf. bilag 2: FAU 503/2003, at der gives tillægsbevilling på 22 mio. kr. til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2003 vedrørende forventet merforbrug til forebyggende foranstaltninger på området Børnefamilier med særlige behov i forlængelse af budgetforliget for 2004, jf. bilag 3: FAU 502/2003, at der gives tillægsbevilling på 21,7 mio. kr. til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2003 til dækning af prisstigninger på købte udenamtslige pladser i botilbud på Handicapområdet i forlængelse af budgetforliget for 2004, jf. bilag 4: ØU 282/2003, at der gives tillægsbevilling på 21 mio. kr. til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2003 til foranstaltninger for handicappede børn på Handicapområdet i forlængelse af budgetforliget for 2004, jf. bilag 5: FAU 501/2003, at der gives tillægsbevilling på i alt 124,5 mio. kr. til budget 2003 i forbindelse med overførsel af midler mellem 2002 og budget 2003 vedrørende Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, jf. bilag 6, at der gives anlægsbevilling på 1,2 mio. kr. vedrørende opførelse af ny legestuebygning på den bemandede legeplads på Meinungsgade 13, 2200 København N, samt at der gives to anlægsbevillinger på i alt 30,4 mill kr. til etablering af 12 satellitboliger samt tagudskiftning og betonreovering på bocentret Ringbo, jf. bilag 7 og 8, samt at de tekniske bevillingsmæssige omplaceringer til budget 2003 vedrørende reoveringen af Ringbo uden kasse-mæssig virkning tiltrædes, jf. bilag 9.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 20.40